2025/50

10.1.2025

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2025/50,

annettu 10 päivänä joulukuuta 2024,

liikaa perittyjen lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta huojentamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnot ([1]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot ([2]),

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Oikeudenmukaisen verotuksen varmistaminen sisämarkkinoilla ja pääomamarkkinaunionin moitteeton toiminta ovat unionin politiikan keskeisiä painopistealueita. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää poistaa rajatylittävien sijoitusten esteitä samalla kun torjutaan veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä. Tällaisia esteitä ovat esimerkiksi tehottomat ja suhteettoman raskaat menettelyt, joilla huojennetaan rajoitetusti verovelvollisilta sijoittajilta julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista tai joukkovelkakirjoista maksetuista osinko- tai korkotuloista tulon lähteellä liikaa perittyjä veroja. Lisäksi joissakin tapauksissa on osoittautunut, että nykytilanteessa ei pystytä riittävästi estämään toistuvia veropetosten, veronkierron ja verovälttelyn riskejä, mistä ovat osoituksena lukuisat tapaukset, joissa on käytetty useita veronpalautusjärjestelmiä ja petokset, joihin liittyy osinkokeinottelua tai osinkojen riistoa (cum ex- ja cum cum -järjestelyt). Sen vuoksi tällä direktiivillä pyritään tekemään lähdeveromenettelyistä tehokkaampia ja samalla suojaamaan niitä veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskiltä.

(2) Jäsenvaltioiden valmiuksia ehkäistä ja torjua veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä heikentää tällä hetkellä sijoittajia koskevien luotettavien ja oikea-aikaisten tietojen puute; näiden valmiuksien vahvistamiseksi on tarpeen säätää mahdollisuudesta ottaa käyttöön arvopapereihin tehtäviin rajatylittäviin sijoituksiin liittyvien liikaa perittyjen lähdeverojen huojentamista koskeva yhteinen kehys, joka kestää veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskiä. Kyseinen kehys johtaisi jäsenvaltioissa sovellettavien eri huojennusmenettelyjen lähentämiseen ja samalla sillä varmistettaisiin avoimuus ja varmuus sijoittajien henkilöllisyydestä tapauksen mukaan arvopaperien liikkeeseenlaskijoille, lähdeveroasiamiehille, arvopaperien säilyttäjille ja jäsenvaltioille. Kehyksen olisi tämän vuoksi tukeuduttava automatisoituihin menettelyihin, kuten verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen digitalisointiin sekä menettelyn että muodon osalta. Kehyksen olisi myös oltava riittävän joustava, jotta siinä voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon eri jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset järjestelmät ja samalla tarjota asianmukaiset väärinkäytön vastaiset välineet veropetosten, veronkierron ja verovälttelyn riskin lieventämiseksi. Tässä suhteessa on tarpeen ottaa huomioon veroviranomaisten erilaiset lähestymistavat sen mukaan, mikä huojennusjärjestelmä on käytössä. Järjestelmässä, jossa huojennus myönnetään tulon lähteellä, veroviranomaiset voivat saada asiaankuuluvat tiedot sijoittajista ja maksuketjusta vasta huojennuksen soveltamisen jälkeen. Jos sitä vastoin sovelletaan palautusjärjestelmää, veroviranomaisten on ratkaisevan tärkeää saada riittävät tiedot jo ennen huojennuksen soveltamista voidakseen arvioida, olisiko huojennus myönnettävä. Molempiin huojennusjärjestelmiin vahvistetaan arvopaperien säilyttäjän vastuuta koskevat säännöt niitä tapauksia varten, joissa myönnetty huojennus on perusteeton. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltion mahdollisuutta säännellä keinoja, joilla varmennetut arvopaperien säilyttäjät saavat takaisin tässä direktiivissä asetettuihin vaatimuksiin mukautuessaan tai niitä noudattaessaan maksamansa rahallisen panostuksen.

(3) Kun otetaan huomioon mainitut erot ja myös suhteellisuusperiaate, tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallisia rekistereitä ja raportointivelvollisuuksia, eivät saisi sitoa jäsenvaltioita, joilla on käytössä kattava veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä ja joiden

([1]) Lausunnot annettu 28. helmikuuta 2024 (EUVL C, C/2024/6762, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) ja 14. marraskuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

([2]) EUVL C, C/2024/1580, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

markkina-arvosuhde on alle tietyn tässä direktiivissä määritellyn kynnysarvon. Tavoite edistää tehokkaita ja vankkoja järjestelmiä liikaa perityn lähdeveron huojentamiseksi sisämarkkinoilla olisi katsottava saavutetuksi, kun jäsenvaltiot, jotka edelleen ylläpitävät kansallista veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmäänsä, täyttävät molemmat tässä direktiivissä vahvistetut kriteerit. Ensiksi markkina-arvoa koskevan perusteen olisi oltava kytköksissä talouden kokoon ja mahdolliseen osingonmaksuasteikkoon. Alhainen markkina-arvo merkitsee sitä, että osinkoja jaetaan vain vähän, minkä vuoksi verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski on pienempi. Kun jäsenvaltio saavuttaa tai ylittää markkina-arvosuhdetta tietyksi ajanjaksoksi koskevan raja-arvon, tämän direktiivin yhteisiä sääntöjä olisi sovellettava, ja niitä olisi sovellettava edelleen riippumatta siitä, laskeeko sen markkina-arvosuhde kyseisen raja-arvon alapuolelle milloin tahansa sen jälkeen. Toiseksi veron huojentamista tulon lähteellä koskevien kattavien järjestelmien, jotka mahdollistavat asianmukaisen verokannan soveltamisen maksuhetkellä yksinkertaisella ja tehokkaalla tavalla, olisi katsottava vastaavan tässä direktiivissä säädettyä veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää. Kyseisillä kahdella kriteerillä voidaan yhdessä varmistaa, että sijoittajilla on koko sisämarkkinoilla tosiasiallinen mahdollisuus käyttää tehokkaita lähdeveron huojennusmenettelyjä kaikissa jäsenvaltioissa. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on suhteellisen pienet osakemarkkinat ja joiden kansallinen veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä on riittävän tehokas, vaatimusta kyseisten järjestelmien muuttamista ei pidetä oikeasuhteisena. Lisäksi koska tämän direktiivin yhteiset säännöt kattaisivat lähes koko sisämarkkinat, asianmukainen lähentymisen taso toteutuisi.

(4) Tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan sijoittajien pääsy huojennusjärjestelmien piiriin kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä yhteisestä veron huojentamista tulon lähteellä koskevasta järjestelmästä ja yhteisestä nopean palautuksen järjestelmästä siten, että jäsenvaltioilla on kuitenkin tietyin edellytyksin ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden talouksien kehityserot mahdollisuus säilyttää veron huojentamista tulon lähteellä koskevan kansallisen järjestelmänsä, ja varmistaen samalla huojennusjärjestelmiin pääsyn jäsenvaltioissa. Joka tapauksessa asianomaiset jäsenvaltiot, jotka katsoisivat aiheelliseksi esimerkiksi vahvistaa veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjuntaa koskevia välineitään, voisivat kuitenkin riskinarviointiperusteista riippuen soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä välineitä.

(5) Jotta veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa kansallista järjestelmää voidaan pitää kattavana, sen olisi sisällettävä useita tässä direktiivissä säädettyjä keskeisiä erityispiirteitä. Sen olisi oltava laajalti sellaisten luonnollisten henkilöiden tai yksikköjen käytettävissä, joilla on oikeus tällaiseen huojennukseen, ja siinä olisi myönnettävä huojennuksia niihin oikeutetuille verovelvollisille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltion vaatimia tietoja ei ole ilmoitettu. Lähtökohtaisesti ei muita kuin 12, 13 tai 15 artiklassa tarkoitettuja tietoja ei saisi vaatia. Veron huojentamista tulon lähteellä koskevan kansallisen järjestelmän olisi oltava käytettävissä sekä suorien että epäsuorien sijoitusten osalta, eikä sen käytölle saisi olla muita kuin 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä esteitä. Veron huojentamista tulon lähteellä koskeva kansallinen järjestelmä ei näin ollen saisi tarjota pelkästään oikeudellista mahdollisuutta saada huojennus, vaan huojennus olisi myös tosiasiallisesti myönnettävä tapauksissa, joissa verovelvollisella on siihen oikeus. Veron huojentamista tulon lähteellä koskevassa kansallisessa järjestelmässä ei saisi asettaa lisävelvoitteita, kuten rinnakkaista raportointijärjestelmää. Jäsenvaltion olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat lähdeverotulojen menetyksestä johtuvaa vastuuta, ja seuraamukset, joita sovelletaan kyseistä veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen. Markkina-arvosuhdetta koskevan edellytyksen osalta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava teknisten sääntelystandardien mukaisesti vaaditut tiedot. Jos jäsenvaltio ei täytä tai ei enää täytä vähintään toista kahdesta edellytyksestä, jotka koskevat kattavaa veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää ja markkina-arvosuhteen kynnysarvoa, sen olisi saatettava kaikki tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(6) Oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi tämän direktiivin olisi katettava liikaa perittyjen lähdeverojen huojennusmenettelyt vain niissä jäsenvaltioissa, jotka perivät käteisosingoista tai osakkeina jaettavista osingoista eri lähdeverokannan mukaisesti yksittäisen sijoittajan verotuksellisesta kotipaikasta riippuen. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on myönnettävä huojennus, jos korkeampaa verokantaa on sovellettu tilanteessa, johon sovelletaan alempaa verokantaa. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus panna täytäntöön samankaltaisia menettelyjä, jotka koskevat korkojen maksamista rajoitetusti verovelvollisille julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista, jotta voidaan parantaa asiaa koskevan huojennusmenettelyn tehokkuutta ja varmistaa, että verovelvolliset noudattavat vaatimuksia paremmin. Tässä direktiivissä tarkoitetut menettelyt eivät koske jäsenvaltioita, jotka eivät tarvitse osinkojen tai tapauksen mukaan korkojen liikaa perityn lähdeveron huojennusmenettelyjä. Jos liikaa perittyjen lähdeverojen huojentaminen on tarpeen ja jotta voidaan varmistaa yhteinen pääsy liikaa perittyjen lähdeverojen huojennusten piiriin, tällä direktiivillä olisi säädettävä veron huojentamista tulon lähteellä koskevasta yhteisestä järjestelmästä ja nopeasta palautusjärjestelmästä, jotka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön.

(7) Koska sijoittajat voivat olla sijoittautuneina mihin tahansa jäsenvaltioon, verotuksellista kotipaikkaa koskevaan yhteiseen digitaaliseen todistukseen, jäljempänä ’eTRC-todistus’, liittyviä sääntöjä olisi sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa. Sen varmistamiseksi, että kaikilla unionin verovelvollisilla on käytettävissään yhteinen, asianmukainen ja tehokas todiste verotuksellisesta kotipaikastaan, jäsenvaltioiden olisi käytettävä automaattisia menettelyjä verotuksellista kotipaikkaa koskevien todistusten myöntämiseksi, kun sovelletaan veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää, veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa kattavaa järjestelmää, nopeaa palautusjärjestelmää tai tavallista palautusjärjestelmää, jotta saadaan huojennus liikaa peritystä lähdeverosta, joka peritään julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista tai tapauksen mukaan korosta,

joka on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista. Lisäksi eTRC-todistukset olisi myönnettävä samansisältöisinä ja samassa tunnistettavassa ja hyväksyttävässä digitaalisessa muodossa.

(8) Tehokkuuden lisäämiseksi eTRC-todistuksen olisi katettava mahdollisimman suuri osa sitä kalenterivuotta tai verovuotta, kuten kahdelle eri kalenterivuodelle jakautuvaa verovuotta tai kalenterivuotta pidempää verovuotta, jolle todistus on myönnetty, ja sen olisi oltava voimassa kotipaikan todistamiseksi kyseisen katetun ajan. Todistuksen myöntäneiden jäsenvaltioiden olisi voitava mitätöidä eTRC-todistus joko kokonaisuudessaan tai osittain, jos veroviranomaisilla on näyttöä siitä, että verovelvollinen ei asu todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa koko tai osan sitä aikaa, jonka todistus kattaa. Jotta unionin yksiköt voitaisiin tunnistaa tehokkaasti, eTRC-todistuksessa olisi oltava verotunniste tai, jos sellaista ei ole, jos esimerkiksi asianomainen jäsenvaltio ei anna tällaista tunnistetta verovelvollisille, verotuksellisesti tehtävältään vastaava tieto. Jos eTRC-todistuksen myöntävällä viranomaisella on tällaiset tiedot, eTRC-todistuksen olisi sisällettävä lisäksi eurooppalainen yksilöivä tunniste, jäljempänä 'EUID-tunniste', oikeushenkilötunnus, jäljempänä 'LEI', tai mikä tahansa oikeushenkilön rekisterinumero, joka on voimassa koko todistuksen kattaman ajan. Lisäksi siinä tapauksessa, että luonnollisella henkilöllä ei ole verotunnistetta, koska asuinjäsenvaltio ei anna tällaisia tunnisteita verovelvollisille, olisi oltava mahdollista säätää myös verotuksellisesti tehtävältään vastaavan tunnisteen käytöstä. Käytettyjen tunnisteiden olisi oltava voimassa koko todistuksen kattaman ajan.

(9) eTRC-todistuksessa olisi tarvittaessa oltava viittaus siihen kaksinkertaista verotusta koskevaan sopimukseen, jonka osalta verovelvollinen pyytää, että hänen verotukselliseksi kotipaikakseen katsotaan todistuksen myöntävä jäsenvaltio. Jotta lähdejäsenvaltio voisi tunnustaa eTRC-todistuksen päteväksi todisteeksi verotuksellisesta kotipaikasta, on olennaisen tärkeää, että kun liikaa perityn lähdeveron huojentamista haetaan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräysten nojalla, eTRC-todistuksessa mainitaan sovellettava kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty sopimus. Todistuksen myöntävän viranomaisen olisi voitava mainita tietyssä eTRC-todistuksessa useampia kuin yksi sovellettava kaksinkertaista verotusta koskeva sopimus. Vaikka eTRC-todistus on tarkoitettu ensisijaisesti lähdeveromenettelyjen toteuttamista varten, sillä voisi myös olla laajempi soveltamisala, ja sen avulla voitaisiin todistaa verotuksellinen kotipaikka muitakin kuin lähdeveromenettelyjä varten. Lähdeveron huojennusmenettelyjä varten myönnetyn eTRC-todistus ei saisi sisältää lisätietoja. eTRC-todistus on tarkoitus myöntää ainoastaan kerran kalenterivuoden aikana tai kerran verovuoden aikana, vaikka sama verovelvollinen sijoittaisi useaan kertaan samoihin lähdejäsenvaltioihin, kunhan verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka pysyy samana.

(10) Liikaa perityn lähdeveron tehokkaampaan huojentamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi unionissa olisi otettava käyttöön yhteiset menettelyt, joiden avulla voidaan saada selkeät ja turvalliset tiedot sijoittajan henkilöllisyydestä nopeasti erityisesti silloin, kun sijoittajapohja on laaja eli kyseessä ovat sijoitukset julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin arvopapereihin, jolloin yksittäisten sijoittajien tunnistaminen on haastavaa. Tällaisten menettelyjen olisi myös mahdollistettava asianmukaisen verokannan soveltaminen maksuhetkellä (veron huojentaminen tulon lähteellä) tai mahdollisen liikaa perityn veron nopea palauttaminen. Koska rajatylittäviin sijoituksiin liittyy yleensä arvopaperien säilyttäjien maksuketju, asiaankuuluvilla menettelyillä olisi myös voitava jäljittää ja tunnistaa säilyttäjien ketju ja siten tulovirta arvopaperin liikkeeseenlaskijasta rekisteröityyn omistajaan sekä tiedot taustalla olevasta sijoittajasta. Yleisimpiin sijoitusjärjestelytyyppeihin kuuluu yleensä säilyttäjäpankki tai muu sijoitusyksikkö, kuten välittäjä, joka pitää arvopapereita hallussaan omissa nimissään taustalla olevan sijoittajan puolesta. Tällaisissa järjestelyissä taustalla olevaa sijoittajaa pidettäisiin arvopaperien rekisteröitynä omistajana. Jäsenvaltioiden, jotka perivät arvopaperituloista lähdeveroa ja myöntävät huojennuksen liikaa peritystä lähdeverosta ja joilla ei ole kattavaa veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää tai joiden markkina-arvosuhde on vähintään tässä direktiivissä vahvistettu kynnysarvo, olisi sen vuoksi perustettava kansallinen rekisteri niille arvopaperien säilyttäjille, joilla on merkittävä rooli maksuketjussa, ja ylläpidettävä sitä. Kun tällaiset arvopaperien säilyttäjät on rekisteröity, ne olisi velvoitettava tapauksen mukaan raportoimaan saatavillaan olevat tiedot käsittelemistään osinkojen tai korkojen maksuista. Vaadittavat tiedot olisi rajoitettava tietoihin, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä maksuketjun rekonstruoimiseksi ja siten hyödyllisiä veropetosten tai verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskin ehkäisemiseksi, siinä määrin kuin tällaiset tiedot ovat raportoivan arvopaperien säilyttäjän saatavilla. Jäsenvaltiot, jotka soveltavat eri lähdeverokantoja korkoihin ja joiden on toteutettava samankaltaisia huojennusmenettelyjä, tai joilla on kattava veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä osinkojen maksamista varten ja joiden markkina-arvosuhde on alle tässä direktiivissä säädetyn kynnysarvon, voisivat myös harkita perustetun kansallisen rekisterin käyttöä tarvittaessa.

(11) Koska arvopaperien maksuketjuihin useimmiten osallistuvat arvopaperien säilyttäjät ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ([3]) määriteltyjä suuria laitoksia sekä lähdeveroasiamiespalveluja tarjoavia arvopaperikeskuksia, kyseiset yksiköt olisi velvoitettava hakemaan rekisteröintiä jäsenvaltioiden kansallisissa

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

rekistereissä. Jos tällaiset yksiköt toimivat yhden tai useamman sivuliikkeen tai yhden tai useamman tytäryrityksen kautta missä tahansa jäsenvaltiossa, niiden olisi sallittava täyttää rekisteröintivelvoite kussakin lähdejäsenvaltiossa joko yhtenä varmennettuna arvopaperien säilyttäjänä ryhmittymätasolla tai yksittäisen sivuliikkeen tai tytäryrityksen tasolla tai näiden yhdistelmänä. Myös muiden arvopaperien säilyttäjien olisi voitava hakea rekisteröintiä jäsenvaltioiden kansallisissa rekistereissä oman harkintansa mukaan. Olipa kyse pakollisesta tai vapaaehtoisesta rekisteröinnistä, arvopaperien säilyttäjien olisi kummassakin tilanteessa voitava joustavasti päättää, tekevätkö ne hakemuksen itse vai edustaako niitä jokin toinen samaan ryhmään kuuluva ja niiden puolesta toimiva arvopaperien säilyttäjä, jotta voidaan minimoida hallinnollinen rasite ja vaikutus siihen, miten ne haluavat järjestäytyä. Arvopaperien säilyttäjän olisi itse haettava rekisteröintiä jättämällä hakemus varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisessa portaalissa, jäljempänä 'portaali', jonka olisi toimittava keskitettynä yhteyspisteenä. Tällaiset hakemukset olisi toimitettava asianomaisille jäsenvaltioille portaalin kautta. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden olisi päätettävä rekisteröintihakemuksesta. Sen vuoksi portaalin olisi toimittava välineenä, jossa otetaan huomioon arvopaperien säilyttäjien rekisteröintejä koskevat jäsenvaltioiden päätökset.

(12) Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä kansallisiin rekistereihin rekisteröintiä koskevista vaatimuksista sekä rekisteröinnin hylkäämistä koskevista säännöistä. Jos rekisteröintihakemus hylätään, arvopaperien säilyttäjien olisi edelleen voitava hakea rekisteröintiä myöhemmässä vaiheessa, jos hylkäämisen johtaneet syyt on korjattu. Kun arvopaperien säilyttäjät on rekisteröity, niitä olisi pidettävä asianomaisessa jäsenvaltiossa varmennettuina arvopaperien säilyttäjinä, ja niihin olisi sovellettava tämän direktiivin mukaisia asiaankuuluvia velvollisuuksia. Jäsenvaltioiden olisi päivitettävä portaalia varmennetun säilyttäjän rekisteröinnin osalta. Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä säännöistä, jotka koskevat varmennettujen arvopaperien säilyttäjien poistamista kansallisesta rekisteristä tai sitä, että niiltä evätään mahdollisuus pyytää huojennusta. Jos jäsenvaltio päättää poistaa varmennetun arvopaperien säilyttäjän rekisteristä, epää varmennetulta arvopaperien säilyttäjältä mahdollisuuden pyytää huojennusta tai hylkää rekisteröintihakemuksen, kyseisen jäsenvaltion olisi päivitettävä portaali vastaavasti. Tällaisten päivitysten tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus arvioida toteutettuja toimenpiteitä, kuten poistamista tai hylkäämistä, ja ottaa ne huomioon saman arvopaperien säilyttäjän omassa kansallisessa rekisterissään esittämien tulevien rekisteröintihakemusten yhteydessä. Asianomaisen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä sovelletaan asianomaisten osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, muutoksenhakuoikeus mukaan lukien, kun on kyse jäsenvaltion tekemästä päätöksestä, joka liittyy rekisteröintiin ja poistamiseen kansallisesta rekisteristään.

(13) Jotta voidaan varmistaa suurempi avoimuus osinko- tai korkomaksun saavan sijoittajan henkilöllisyydestä ja olosuhteista sekä maksuvirrasta liikkeeseenlaskijalta, varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi raportoitava asiaankuuluvat tiedot tietyissä määräajoissa. Tässä direktiivissä olisi säädettävä kahdesta raportointivaihtoehdosta, jotka ovat suora ja välillinen raportointi. Suoran raportoinnin yhteydessä varmennetun arvopaperien säilyttäjän olisi raportoitava tiedot suoraan lähdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Välillisen raportoinnin yhteydessä varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi annettava tiedot arvopapereiden maksuketjussa peräkkäisessä järjestyksessä sen mukaisesti, mikä asema kyseisillä varmennetuilla arvopaperien säilyttäjillä on siinä arvopaperien maksuketjussa, johon ne kuuluvat. Kyseisten tietojen olisi lopulta päädyttävä lähdeveroasiamiehelle tai nimetylle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle, joka raportoi ne lähdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Raportoituihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot kyseisen sijoittajan kelpoisuudesta, mutta ne olisi rajoitettava tietoihin, jotka ovat raportoivan varmennetun arvopaperien säilyttäjän saatavilla. Arvopaperien säilyttäjillä, joilla ei ole velvollisuutta rekisteröityä varmennetuiksi arvopaperien säilyttäjiksi ja jotka eivät ole päättäneet rekisteröityä sellaisiksi, ei olisi oltava tämän direktiivin mukaisia raportointivelvollisuuksia. Tiedot sellaisten arvopaperien säilyttäjien käsittelemistä maksuista, jotka eivät ole varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä, ovat kuitenkin edelleen merkityksellisiä, jotta maksuketju voidaan asianmukaisesti rekonstruoida ennen tässä direktiivissä säädettyjen huojennusjärjestelmien soveltamista.

(14) Jotta voidaan varmistaa, että maksuketjun tiedoissa ei ole aukkoja ja jotta sijoittajat voisivat käyttää huojennusmenettelyjä, tässä direktiivissä olisi annettava varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle – riippumatta siitä, osallistuuko kyseinen varmennettu arvopaperien säilyttäjä suoraan tiettyyn maksuketjuun –, mahdollisuus toimia kyseisessä ketjussa sellaisena arvopaperien säilyttäjänä. Tämä tarkoittaa sitä, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä täyttää sellaiset tietojen raportoimiseen ja huojennusjärjestelmään liittyvät vastuut ja velvollisuudet, jotka olisivat arvopaperien säilyttäjän vastuulla, jos se olisi varmennettu arvopaperien säilyttäjä. Kyseisen arvopaperien säilyttäjien välisen järjestelyn kautta veroviranomaiset voisivat saada kaikki asiaankuuluvat tiedot ja sovittaa ne tehokkaasti yhteen koko maksuketjussa, ja sijoittajat voisivat käyttää huojennusjärjestelmää myös tapauksissa, joissa on osallisena arvopaperien säilyttäjä, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa ja jota tämän direktiivin mukaiset velvoitteet eivät sido.

(15) Tämä direktiivi ei saisi estää varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ulkoistamasta tehtäviä, jotka liittyvät niiden tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseen. Sen vuoksi varmennetun arvopaperien säilyttäjän olisi voitava luottaa siihen, että kolmas osapuoli täyttää lähdeveromenettelyjä koskevat asiaankuuluvat velvoitteet. Kyseisten velvoitteiden olisi joka tapauksessa oltava edelleen velvoitteensa ulkoistaneen varmennetun arvopaperien säilyttäjän vastuulla.

(16) Jotta pääomamarkkinaunionista tulisi tehokkaampi ja kilpailukykyisempi, olisi helpotettava ja nopeutettava arvopaperien tuloista liikaa perittyjen lähdeverojen huojennusmenettelyjä, kun asianomaiset varmennetut arvopaperien säilyttäjät ovat toimittaneet riittävät tiedot muun muassa sijoittajan henkilöllisyydestä. Asianomaisia varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ovat kaikki sijoittajan ja arvopapereiden liikkeeseenlaskijan välisen arvopaperien maksuketjun varmennetut säilyttäjät, joita voidaan vaatia toimittamaan tietoja ketjun varmentamattomien arvopaperien säilyttäjien suorittamista maksuista. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat, olisi säädettävä kahdentyyppisestä menettelystä; nämä ovat ensinnäkin veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä, jossa asianmukaista verokantaa sovelletaan suoraan lähdeveron pidätyshetkellä, ja toiseksi nopea palautusjärjestelmä, jossa varmennettu arvopaperien säilyttäjä esittää palautuspyynnön, jonka lähdejäsenvaltion veroviranomainen käsittelee tässä direktiivissä säädetyn määräajan kuluessa. Jos palautuksia ei käsitellä kyseisen määräajan kuluessa, olisi sovellettava viivästyskorkoa, jos kansallisissa säännöissä niin määrätään. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tämän direktiivin III lukua, olisi voitava ottaa käyttöön veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä tai nopea palautusjärjestelmä taikka niiden yhdistelmä sen varmistamiseksi, että vähintään yksi järjestelmä on kaikkien sijoittajien käytettävissä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Tällaisen yhdistelmän valinneen jäsenvaltion olisi voitava rajata yhden järjestelmän käyttö erityistapauksiin, kuten vähäriskisiin skenaarioihin, edellyttäen, että toinen järjestelmä on edelleen käytettävissä kaikissa muissa direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa. Niillä, jotka vastaanottavat maksuja, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, kuten osingot julkisesti noteeratuilta yhtiöiltä rekisteröidyille omistajille, joiden verotuksellinen kotipaikka on lähdejäsenvaltiossa, listaamattomista yhtiöistä saadut osingot tai korot tapauksissa, joissa jäsenvaltio ei ole päättänyt soveltaa tätä direktiiviä koronmaksuihin, voisi edelleen olla oikeus pyytää liikaa perityn lähdeveron huojentamista tällaisia maksuja vastaaviin menettelyihin sovellettavan veron huojentamista tulon lähteellä tai palautusta koskevan kansallisen järjestelmän mukaisesti.

(17) Jos tämän direktiivin asiaa koskevat vaatimukset eivät täyty direktiivin soveltamisalaan kuuluvien maksujen osalta tai jos asianomainen sijoittaja niin haluaa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava kansalliseen tavalliseen palautusjärjestelmään perustuvia liikaa perityn lähdeveron huojennusmenettelyjä tässä direktiivissä säädettyjen nopeutettujen menettelyjen varajärjestelmänä. Sijoittajien, joilla on oikeus huojennukseen, tai heidän valtuutettujen edustajiensa olisi voitava vaatia jäsenvaltiossa liikaa perityn lähdeveron palautusta vain, jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä ei ole hyödyntänyt veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää tai nopeaa palautusjärjestelmää.

(18) Jos on olemassa veropetosten tai verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski, jäsenvaltioiden olisi voitava ennen nopeaa palautusta koskevan pyynnön käsittelyä panna täytäntöön petostentorjuntatoimenpiteitä ja suorittaa perusteellisia tutkimuksia. Tätä varten jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus hylätä palautuspyyntö tietyin edellytyksin. Kyseisiin edellytyksiin olisi sisällyttävä tapaukset, joissa tällaista pyyntöä koskevat vaatimukset eivät täyty tai maksuketjua ei voida rekonstruoida. Palautuspyyntö olisi voitava hylätä myös, jos jäsenvaltio päättää käynnistää riskiarviointiperusteisiin perustuvan valvontatoimen tai verotarkastuksen. Kyseisiä todentamismenettelyjä tai verotarkastuksia olisi voitava suorittaa missä tahansa tapauksessa, johon todetaan liittyvän veropetoksen tai verotukseen liittyvän väärinkäytöksen riski.

(19) Liikaa perittyjen lähdeverojen huojennusjärjestelmien turvaamiseksi jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä, olisi myös vaadittava varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä tarkistamaan huojennusta hakevien sijoittajien kelpoisuus. Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi erityisesti kerättävä asianomaisen sijoittajan verotuksellista kotipaikkaa koskeva todistus sekä ilmoitus siitä, että kyseisellä sijoittajalla on lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti oikeus saada huojennusta lähdeverosta ja, jos lähdejäsenvaltio sitä vaatii, ilmoitus siitä, että sijoittaja on lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti osingon tai koron tosiasiallinen edunsaaja siten kuin se on määritelty OECD:n malliverosopimuksen 10 artiklaa tai 11 artiklaa koskevassa kommentaarissa. Lähdejäsenvaltioilla olisi siten oltava mahdollisuus edellyttää tosiasiallisen edunsaajan ilmoittamista.

(20) Varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä olisi myös pyydettävä tarkistamaan sijoittajan erityisolosuhteiden perusteella sovellettava lähdeverokanta ja ilmoitettava, ovatko ne tietoisia kohde-etuutena oleviin arvopapereihin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole toimitettu, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty ennen osingon irtoamispäivää. Tässä yhteydessä velvoite olisi ymmärrettävä siten, että sen varmennetun arvopaperien säilyttäjän, joka on lähimpänä sijoittajaa eli asiakastaan, olisi toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tällaisten

tarkastusten suorittamiseksi vilpittömässä mielessä. Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi esimerkiksi tarkistettava, ovatko eTRC-todistuksessa tai sitä vastaavassa todistuksessa olevat tiedot tai sijoittajan ilmoituksessa olevat tiedot ristiriidassa niiden tietojen kanssa, jotka kyseiset varmennetut arvopaperien säilyttäjät ovat keränneet asiakkaistaan tavanomaisen liiketoimintansa yhteydessä. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi sijoittajan tilitiedot ja muut tiedot, jotka ne ovat mahdollisesti keränneet noudattaessaan sovellettavia asiakkaan tuntemista koskevia sääntöjä. Sen vuoksi varmennettuja arvopapereiden säilyttäjiä ei olisi vaadittava suorittamaan lisätarkastuksia tai pyytämään ja keräämään lisätietoja asiakkaaltaan. Lisäksi sijoittajaa olisi vaadittava ilmoittamaan arvopaperien säilyttäjälle kaikista sijoittajan kannalta merkityksellisissä olosuhteissaan tapahtuneista muutoksista. Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että huolellisuusvelvoitetta koskevat vaatimukset täytetään vuosittain, paitsi jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä tietää tai sen olisi tiedettävä, että olosuhteet ovat muuttuneet tai että tiedot ovat virheellisiä tai epäluotettavia.

(21) Tämän direktiivin mukaisten lähdeveron huojennusmenettelyjen soveltaminen perustuu siihen edellytykseen, että rekisteröity omistaja, joka on joko luonnollinen henkilö tai yksikkö ja oikeutettu saamaan osinkoa tai korkoa arvopapereiden haltijana, on myös se henkilö, jolla on oikeus saada huojennusta lähdeverosta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti. Jos rekisteröity omistaja on myös oikeutettu saamaan huojennuksen, olisi sovellettava ainoastaan suoria sijoituksia koskevia säännöksiä. Tilanteissa, joissa rekisteröity omistaja ja veron huojennuksen oikeutettu henkilö eivät ole sama henkilö, olisi kuitenkin sovellettava epäsuoria sijoituksia koskevia säännöksiä. Epäsuoria sijoituksia koskevilla säännöksillä säädetään huojennuksista tapauksissa, joissa tietyt yhteissijoitusyritykset tai niiden sijoittajat voisivat olla oikeutettuja huojennukseen, vaikka ne eivät ole rekisteröityjä omistajia, koska arvopaperit ovat toisen oikeushenkilön tai verotuksellisesti läpinäkyvän yhteissijoitusyrityksen hallussa. Epäsuoria sijoituksia koskevilla säännöksillä varmistetaan, että tämän direktiivin mukaiset menettelyt ovat oikeutettujen sijoittajien käytettävissä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi yhteissijoitusyrityksen käsitettä tulkitessaan sisällytettävä siihen sellaiset yhteissijoitusyritykset, joilla on oikeus liikaa perityn lähdeveron huojentamiseen omaan lukuunsa, sekä sellaiset yhteissijoitusyritykset, joissa yhteissijoitusyrityksessä pääomaosuuden omistavat sijoittajat ovat oikeutettuja huojennukseen, lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella. Kun varmennettu arvopaperien säilyttäjä käsittelee epäsuoria sijoituksia, sillä olisi edelleen oltava velvollisuus täyttää asianmukaista huolellisuusvelvoitetta koskevat vaatimukset. Lisäksi varmennettu arvopaperien säilyttäjä olisi voitava saattaa vastuuseen, jos verotuloja menetetään.

(22) Rahoitusjärjestelyjä tiedetään käytettävän arvopaperin koko tai osittaisen omistajuuden tai asiaankuuluvien sijoitusriskien siirtämiseen. On myös esiintynyt tapauksia, joissa tällaisia järjestelyjä on käytetty osinkoarbitraasi- ja osingonpesujärjestelyissä, kuten cum ex- ja cum cum -järjestelyissä, joiden ainoana tarkoituksena on saada oikeudettomia palautuksia tai kasvattaa sellaisten palautusten määriä, joihin sijoittajalla on oikeus. Rahoitusjärjestelyinä olisi voitava pitää sellaisia järjestelyjä kuten futuurisopimukset, takaisinostotransaktiot, arvopapereiden lainaksi antaminen ja lainaksi ottaminen, buy-sell back -sopimukset tai sell-buy back -sopimukset, johdannaiset, vakuudellinen limiittiluotonanto ja hinnanerosopimukset, jos niiden tarkoituksena on erottaa väliaikaisesti tai pysyvästi sijoituksen taloudelliset riskit kantava luonnollinen henkilö tai yksikkö osakkeen tai kohde-etuutena olevien oikeuksien laillisesta omistajasta. Mainitut esimerkit eivät ole tyhjentäviä.

(23) Lisäksi rahoitusjärjestelyjen osalta arvopapereiden omistusoikeutta ei ole tarkoitus siirtää niiden ostajalle tai niitä lainaksi ottavalle, jos arvopapereiden myyjä tai lainanantaja kantaa edelleen taloudellisen riskin minkä tahansa oikeustoimen, kuten arvopapereiden lainaksi antamisen, optioiden tai futuurisopimusten, kautta. Mitä tahansa järjestelyä, jonka mukaan osingot jaetaan asianomaisten osapuolten välillä, olisi voitava pitää rahoitusjärjestelynä. Asianosaiset eivät aina saa korvausta käteisenä vaan se voidaan toteuttaa myös käyttämällä epäsuorempia tapoja, kuten arvopapereiden tai johdannaisten hintaerojen kautta. Veroviranomaiset tarvitsevat rahoitusjärjestelyjä koskevia tietoja, jotta ne voivat torjua veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä. Kun tällaiset tiedot raportoidaan suoraan, niitä olisi vaadittava vain sellaisilta varmennetuilta arvopaperien säilyttäjiltä, jotka ovat maksuketjuun liittyvän asemansa vuoksi voineet olla suoraan osallisina asianomaisessa rahoitusjärjestelyssä, kuten on tilanne veron huojentamista pyytävien varmennettujen arvopaperien säilyttäjien osalta. Kun tällaiset tiedot raportoidaan välillisesti, rekisteröidyn omistajan varmennetun arvopaperien säilyttäjän olisi raportoitava rahoitusjärjestelyjä koskevat tiedot. Tällaisissa tapauksissa tiedot olisi ilmoitettava arvopaperien maksuketjussa peräkkäisessä järjestyksessä siten, että ne lopulta päätyvät lähdeveroasiamiehelle tai nimetylle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle. Tämä tarkoittaa sitä, että muiden raportoivien varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on toimitettava kyseisiä rahoitusjärjestelyjä koskevat tiedot lähdeveroasiamiehelle tai nimetylle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle, vaikka kyseiset varmennetut arvopaperien säilyttäjät eivät olisikaan suoraan osallisina asianomaisessa rahoitusjärjestelyssä. Rahoitusjärjestelyjä koskevaa raportointia ei olisi vaadittava joukkovelkakirjojen ja koronmaksujen osalta.

(24) Jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa veron huojentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän tai nopean palautusjärjestelmän käyttöä tapauksissa, joissa veropetosten tai verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski niiden yhteydessä on suuri. Sen vuoksi on aiheellista laatia luettelo tapauksista, joissa jäsenvaltioilla on mahdollisuus evätä

veron huojennusta koskevat pyynnöt ja suorittaa lisätarkastuksia. Jotta voidaan ottaa huomioon kansallisten oikeusjärjestelmien erot ja erityisesti veroriskien arvioinnit, tällaisen luettelon laatiminen ei saisi olla pakollista, ja jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavalta päättää, mihin tällaisista tapauksista olisi sovellettava tavallista palautusjärjestelmää. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansallisissa säännöissä, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ei sallita veron huojennuksen soveltamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta tapauksissa, joiden jäsenvaltiot katsovat aiheuttavan suuren riskin. Tällaisilla toimenpiteillä varmistettaisiin veroviranomaisten paremmat edellytykset torjua väärinkäytöksiä, koska niillä olisi mahdollisuus suorittaa lisätarkastuksia sen määrittämiseksi, ovatko huojennuspyynnöt perusteltuja ja hyväksyttäviä. Yksi tällainen toimenpide on kynnysarvo, joka liittyy brutto-osingon määrään. Kyseinen kynnysarvo olisi laskettava kutakin rekisteröityä omistajaa tai sellaista sijoittajaa kohti, jolla on oikeus liikaa perityn lähdeveron huojennukseen, jos rekisteröity omistaja on yhteissijoitusyritys tai tällaisen yrityksen nimetty oikeushenkilö. Kyseistä kynnysarvoa ei olisi sovellettava tapauksissa, joissa yhteissijoitusyritys on perustettu ja sitä säännellään tai sen hoitaja on perustettu ja sitä säännellään unionissa, jäsenvaltion lakisääteinen eläkejärjestelmä tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos, joka on rekisteröity tai hyväksytty jossakin jäsenvaltiossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341 ([4]) 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on oikeutettu kyseiseen huojennukseen. Kyseiset yritykset, järjestelmät ja laitokset ovat erittäin säänneltyjä, ja ne ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvonnan ja vankan sisäisen valvonnan alaisia. Tällaisella sääntelyllä ja valvonnalla varmistetaan asiaankuuluvien säännösten noudattaminen ja minimoidaan veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski.

(25) On kuitenkin tapauksia, joissa verovelvolliset voisivat vaatia alennetun lähdeverokannan soveltamista kansallisilla säännöillä täytäntöön pantujen unionin säädösten perusteella. Näin olisi tyypillisesti silloin, kun kansallisissa säännöissä varmistetaan, että sijoittautumisvapaus tai pääomien vapaa liikkuvuus myönnetään tasapuolisesti sekä kansallisissa että vertailukelpoisissa muissa kuin kansallisissa tilanteissa tai kun direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällaiset tapaukset voivat edellyttää tarkastusten toteuttamista erityisesti tilanteiden vertailukelpoisuuden ja kansallisen lainsäädännön sovellettavuuden arvioimiseksi rajatylittävissä tapauksissa. Jos tällaisia tarkastuksia edellytetään, jäsenvaltioiden olisi voitava tällaisissa olosuhteissa käsitellä kyseisiä tapauksia mahdollisten olemassa olevien kansallisten veron huojentamista tulon lähteellä koskevien järjestelmien puitteissa, jos niiden johdosta liikaa perittyä lähdeveroa voidaan huojentaa mahdollisimman nopeasti ja turvallisesti.

(26) Koska varmennetuilla arvopaperien säilyttäjillä on tärkeä rooli lähdeveron huojennuksen tai palautuksen määrittämiseen tarvittavien täydellisten ja virheettömien tietojen toimittamisessa, jäsenvaltioiden kansallisten sääntöjen olisi aiheellista sisältää ainakin säännöt, joiden nojalla varmennetut arvopaperien säilyttäjät voidaan saattaa vastuuseen joko sellaisesta lähdeverotulojen menetyksestä kokonaan tai osittain, joka on aiheutunut siitä, että ne eivät ole täyttäneet kokonaan tai osittain tämän direktiivin keskeisiä velvoitteita. Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön kansallisissa säännöissään huojennusta pyytävien varmennettujen arvopaperien säilyttäjien ankara yhteisvastuu. Lisäksi muita vastuunäkökohtia olisi edelleen säänneltävä täysimääräisesti jäsenvaltioiden kansallisissa säännöissä. Kyseisiin muihin näkökohtiin kuuluvat yhteisvastuullisesti tai erikseen toimivat lähdeveroasiamiehet, jotka eivät toimi varmennettuina arvopaperien säilyttäjinä, sekä rekisteröityjen omistajien ja sijoittajien joko suoraan tai välilliseen vastuuseen liittyvät tahot, jotka toimittavat puutteellisia tai virheellisiä tietoja varmennetuille arvopaperien säilyttäjille. Tässä direktiivissä ei määritellä sääntöjä, jotka liittyvät tavallista palautusjärjestelmää koskevaan vastuuseen.

(27) Jotta sovellettavat säännöt olisivat tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt. Tällaisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(28) Tämän direktiivin asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa on ratkaisevan tärkeää koko pääomamarkkinaunionin edistämisen sekä jäsenvaltioiden verotulojen suojelun kannalta. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tätä varten komissiolle säännöllisesti tilastotietoja niiden alueella tämän direktiivin nojalla hyväksyttyjen kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta. Komission olisi laadittava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella arviointi, jossa arvioidaan sovellettavien sääntöjen tehokkuutta. Komission olisi tässä yhteydessä tarkasteltava tarvetta saattaa tällä direktiivillä käyttöön otetut säännöt ajan tasalle.

(29) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano erityisesti verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen, portaalin, arvopaperien säilyttäjien raportoinnin, rekisteröityä omistajaa koskevan ilmoituksen ja tämän direktiivin mukaisen huojennuspyynnön osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpano-

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

valtaa hyväksyä vakiolomakkeita, joissa on rajoitettu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([5]) mukaisesti.

(30) Tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ([6]). Tässä direktiivissä säädetään tietojenkäsittelytapahtumista, joiden tavoitteena on myös palvella yleistä etua eli käsitellä verotusasioita, torjua veropetoksia, veronkiertoa ja verovälttelyä, turvata verotulot ja edistää oikeudenmukaista verotusta ja näin parantaa mahdollisuuksia sosiaaliseen, poliittiseen ja taloudelliseen osallisuuteen jäsenvaltioissa. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin asianmukainen soveltaminen ja turvata kyseiset yleisen edun mukaiset tavoitteet, jäsenvaltioilla olisi sen vuoksi oltava mahdollisuus rajoittaa tiettyjen asetuksessa (EU) 2016/679 säädettyjen rekisteröityjen oikeuksien soveltamisalaa. Tällaiset rajoitukset eivät kuitenkaan saisi ylittää sitä, mikä on ehdottoman välttämätöntä kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Niiden lisätietojen osalta, joita tämän direktiivin nojalla voitaisiin vaatia verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todistamiseksi, tällaisten luonnolliseen henkilöön liittyvien tietojen keruun olisi katsottava rajoittuvan luonnollisen henkilön tunnistamiseen.

(31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla kyseessä olevien liiketoimien rajatylittävän luonteen vuoksi sekä säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi koko sisämarkkinoilla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

(32) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 ([7]) 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 8 päivänä elokuuta 2023,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat

a) verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen myöntämistä jäsenvaltioissa; ja

b) menettelyä, jolla huojennetaan liikaa perittyä lähdeveroa, jonka jäsenvaltio voi periä julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista saatavista osingoista ja tapauksen mukaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista saatavista koroista, jotka maksetaan rekisteröidyille omistajille, joiden verotuksellinen kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella.

2 artikla

Soveltamisala

1. I ja IV lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin. II lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden sekä yksikköjen osalta, joiden verotuksellinen kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. III lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka myöntävät liikaa perityn lähdeveron huojennuksen sellaisen yksikön liikkeeseen laskemista julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista, jonka verotuksellinen kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella, jos

a) niillä ei ole tällaiseen liikaa perittyyn lähdeveroon sovellettavaa kattavaa veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää; tai

b) niiden markkina-arvosuhde on vähintään 1,5 prosenttia kunakin neljänä peräkkäisenä vuonna neljässä viimeisimmässä 31 päivänä joulukuuta 2028 saatavilla olevassa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', julkaisussa esitetyn mukaisesti.

3. Jäsenvaltio, jolla on kattava veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä, jota sovelletaan liikaa perittyyn lähdeveroon sen lainkäyttöalueella asuvan henkilön liikkeeseen laskemista julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista, voi päättää soveltaa III lukua, jos sen markkina-arvosuhde on alle 1,5 prosenttia vähintään yhtenä neljästä peräkkäisestä vuodesta neljässä viimeisimmässä 31 päivänä joulukuuta 2028 saatavilla olevassa arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisussa esitetyn mukaisesti.

4. Jäsenvaltion on sovellettava III lukua viiden vuoden kuluessa siitä, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on julkaissut neljännen kerran peräkkäin tiedot, joista käy ilmi, että kyseisen jäsenvaltion markkina-arvosuhde on 1,5 prosenttia tai enemmän kuin 1,5 prosenttia kunakin neljänä peräkkäisenä vuonna.

5. Jäsenvaltio, joka myöntää liikaa perityn lähdeveron huojennuksen lainkäyttöalueellaan asuvan henkilön liikkeeseen laskemista julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista maksetuista koroista, voi soveltaa III lukua.

6. Kun III lukua aletaan soveltaa johonkin jäsenvaltioon tämän artiklan 2 tai 4 kohdan nojalla, sitä sovelletaan edelleen kyseiseen jäsenvaltioon riippumatta siitä, täyttyvätkö sen soveltamiseen johtaneet edellytykset edelleen vai eivät.

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa III lukua tämän artiklan 3 kohdan nojalla, päätös tämän mahdollisuuden käyttämisestä on peruuttamaton.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) 'liikaa perityllä lähdeverolla' jäsenvaltion rajoitetusti verovelvollisille omistajille maksetuista osingoista tai arvopapereiden koroista yleistä kansallista verokantaa soveltaen perityn lähdeveron määrän ja kyseisen jäsenvaltion samoista osingoista tai koroista tapauksesta riippuen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai erityisten kansallisten sääntöjen mukaisesti soveltaman alemman lähdeveron määrän erotusta;

2) 'julkisen kaupankäynnin kohteena olevalla osakkeella' osaketta, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai jolla käydään kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä;

3) 'julkisen kaupankäynnin kohteena olevalla joukkovelkakirjalla' joukkovelkakirjaa, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai jolla käydään kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;

4) 'arvopaperien säilyttäjällä' mitä tahansa seuraavista, joka on osa arvopapereiden maksuketjua arvopapereita liikkeeseen laskevan yksikön ja tällaisista arvopapereista maksuja saavan rekisteröidyn omistajan välillä:

   a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ([8]) 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä arvopaperikeskusta;

   b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;

   c) sijoituspalveluyritystä;

   d) jonkin a, b tai c alakohdassa tarkoitetun yksikön sivuliikettä; tai

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

e) kolmannen maan oikeushenkilöä, joka on saanut kolmannen asuinmaan vastaavan lainsäädännön mukaisesti toimiluvan tarjota palveluja, jotka ovat verrattavissa jonkin a, b tai c alakohdassa tarkoitetun yksikön tarjoamiin palveluihin, tai tällaisen kolmannen maan oikeushenkilön sivuliikettä;

5) 'varmennetulla arvopaperien säilyttäjällä' 5 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen rekisteriin rekisteröityä arvopaperien säilyttäjää;

6) 'yksiköllä' oikeushenkilöä tai oikeudellista järjestelyä, muun muassa yhtiötä, henkilöyhtiötä, trustia tai säätiötä;

7) 'yhteissijoitusyrityksellä' siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa tai sellaista vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, tai mitä tahansa muuta yhteissijoitusvälinettä, jolla on lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella oikeus saada huojennusta liikaa peritystä lähdeverosta, tai yhteissijoitusvälinettä, jonka taustalla olevilla sijoittajilla on oikeus tällaiseen huojennukseen, jota voidaan pyytää niiden puolesta paitsi, jos tällainen yhteissijoitusväline tai sen johtaja tai omaisuudenhoitaja on sijoittautunut kolmanteen maahan, joka on mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaa tarkistettua EU:n luetteloa koskevien neuvoston päätelmien liitteessä I tai komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 ([9]) liitteessä olevassa taulukossa I;

8) 'ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalla laitoksella' direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta;

9) 'EUID-tunnisteella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 ([10]) 16 artiklassa tarkoitettua eurooppalaista yksilöivää tunnistetta;

10) 'verotunnisteella' jäsenvaltiossa verotustarkoituksiin rekisteröidyn omistajan yksilöivää verotunnistetta;

11) 'lähdeveron huojennusmenettelyllä' menettelyä, jossa mahdollista rekisteröidyn omistajan arvopapereista saamista osingoista tai koroista liikaa perittyä lähdeveroa huojennetaan tai tällainen liikaa peritty lähdevero palautetaan;

12) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt 5 artiklan mukaisesti ja johon kuuluvat kaikki henkilöt, jotka kyseinen viranomainen on valtuuttanut kansallisten sääntöjen mukaisesti toimimaan sen puolesta tätä direktiiviä sovellettaessa;

13) 'arvopaperilla' julkisen kaupankäynnin kohteena olevaa osaketta tai julkisen kaupankäynnin kohteena olevaa joukkovelkakirjaa;

14) 'talletustodistuksilla' rahoitusvälineitä, jotka ovat vaihdantakelpoisia jäsenvaltion tai kolmannen maan pääomamarkkinoilla ja jotka edustavat unionissa sijaitsevan liikkeeseenlaskijan arvopaperiomistusta, kun niillä käydään kauppaa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevassa kauppapaikassa ja kun kauppaa käydään liikkeeseenlaskijan arvopapereista erillään;

15) 'suurella laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määriteltyä suurta laitosta;

16) 'ryhmällä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ([11]) 2 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä ryhmää;

17) 'lähdeveroasiamiehellä' yksikköä, joka on lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen nojalla vastuussa lähdeveron vähentämisestä arvopapereista maksetuista osingoista tai koroista ja tällaisen lähdeveron siirtämisestä lähdejäsenvaltion veroviranomaiselle tai joka on lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti saanut luvan vähentää lähdeveron arvopapereista maksetuista osingoista tai koroista ja siirtää tällaisen lähdeveron lähdejäsenvaltion veroviranomaiselle;

([9]) Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1675, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä yksilöimällä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita (EUVL L 254, 20.9.2016, s. 1).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

18) ’täsmäytyspäivällä’ arvopaperin liikkeeseenlaskijan asettamaa päivää, jolloin määritetään kyseisen arvopaperin omistajan henkilöllisyys ja siitä johtuvat oikeudet arvopaperien säilyttäjän kirjanpitoon kaupankäynnin päättymishetkellä arvo-osuuksina kirjattujen toteutettujen positioiden perusteella;

19) ’toimituksella’ arvopaperitapahtuman loppuun saattamista, jos se tehdään kyseisen tapahtuman osapuolten velvoitteiden täyttämiseksi siirtämällä varoja tai arvopapereita taikka molempia, asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 kohdan 7 alakohdan määritelmän mukaisesti;

20) ’rekisteröidyllä omistajalla’ luonnollista henkilöä tai yksikköä, jolla on arvopaperien haltijana täsmäytyspäivänä oikeus saada arvopapereista jäsenvaltiossa lähdeveron alaista osinko- tai korkotuloa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimitusta odottaviin liiketoimiin tehtäviä oikaisuja, jotka voitaisiin tehdä lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti, ja joka ei ole muiden lukuun toimiva arvopaperien säilyttäjä kyseisen osinko- tai korkotulon osalta;

21) ’sijoitustilillä’ tiliä tai tilejä, jotka arvopaperien säilyttäjät tarjoavat rekisteröidyille omistajille ja joiden kautta niiden arvopapereita säilytetään tai ne rekisteröidään;

22) ’käteistilillä’ yhtä tai useampaa tiliä, jolle sijoitustilillä säilytettyihin tai rekisteröityihin arvopapereihin liittyvät maksut suoritetaan;

23) ’osingon irtoamispäivällä’ päivää, josta lähtien osakkeilla käydään kauppaa ilman niistä johtuvia oikeuksia, kuten tapauksen mukaan oikeutta osallistua yhtiökokoukseen ja äänestää;

24) ’maksupäivällä’ päivää, jona julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen osinkoa tai julkisen kaupankäynnin kohteena olevan joukkovelkakirjan korkoa koskeva maksu erääntyy maksettavaksi rekisteröidylle omistajalle;

25) ’rahoitusjärjestelyllä’ mitä tahansa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa taikka mitä tahansa sopimusvelvoitetta, jolla

   a) osa julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen, josta maksetaan osinkoa, omistuksesta siirretään tai voitaisiin pysyvästi tai väliaikaisesti siirtää etuyhteydessä olevalle tai riippumattomalle osapuolelle; tai

   b) osinko korvataan kokonaisuudessaan tai osittain käteisenä tai muussa muodossa toisiinsa etuyhteydessä olevien tai toisistaan riippumattomien osapuolten välillä;

26) ’arvopaperien maksuketjulla’ osinkojen ja korkojen maksatusta hoitavien arvopapereiden säilyttäjien muodostamaa jatkumoa arvopaperin liikkeeseenlaskijan ja sellaisen rekisteröidyn omistajan välillä, jolle tällaisia osinkoja ja korkoja maksetaan., ja joka sisältää välittäjät, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ([12]) nojalla toimiluvan saaneita sijoituspalveluyrityksiä tai jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([13]) nojalla toimiluvan saaneita luottolaitoksia ja jotka tarjoavat yhtä tai useampaa sijoituspalvelua tai harjoittavat sijoitustoimintaa, sekä kolmannen maan oikeushenkilöt, jotka ovat saaneet toimiluvan kotipaikkana olevan kolmannen maan vastaavien sääntöjen nojalla ja jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa;

27) ’kaksinkertaista verotusta koskevalla sopimuksella’ kahden tai useamman lainkäyttöalueen välillä sovellettavaa sopimusta, jossa määrätään tulojen ja soveltuvin osin pääoman kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta;

28) ’lähdejäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa on osinkoja tai korkoa maksavan arvopaperin liikkeeseenlaskijan kotipaikka;

29) ’nopealla palautusjärjestelmällä’ järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksu suoritetaan yleistä kansallista lähdeverokantaa soveltaen ja jossa sen jälkeen esitetään pyyntö liikaa perityn lähdeveron palauttamisesta 14 artiklassa säädetyssä määräajassa;

30) ’veron huojentamista tulon lähteellä koskevalla järjestelmällä’ järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksuhetkellä sovelletaan asianmukaista lähdeverokantaa sovellettavien kansallisten sääntöjen tai kansainvälisten sopimusten, kuten kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen, mukaisesti;

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

31) ’kattavalla veron huojentamista tulon lähteellä koskevalla järjestelmällä’ jäsenvaltion soveltamaa veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se on sellaisten luonnollisten henkilöiden tai yksikköjen käytettävissä, joilla on oikeus veron huojentamiseen lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti;

b) siinä myönnetään maksupäivänä veron huojennus a alakohdassa tarkoitetuille luonnollisille henkilöille tai yksiköille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällaista huojennusta soveltavan jäsenvaltion edellyttämiä tietoja ei ole ilmoitettu;

c) jäsenvaltio ei epää veron huojentamista koskevia pyyntöjä muissa kuin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa;

d) jäsenvaltio ei 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olosuhteita lukuun ottamatta vaadi muita lisätietoja veron huojennukseen oikeutetulta luonnolliselta henkilöltä tai yksiköltä tai muilta arvopaperien säilyttäjiltä kuin lähdeveroasiamiehiltä eikä aseta näille muita velvoitteita kuin tapauksen mukaan 12, 13 ja 15 artiklassa säädettyjen tietojen ja velvoitteiden edellyttäminen;

e) jäsenvaltio on vahvistanut säännöt, jotka koskevat vastuuta sellaisesta lähdeverotulojen menetyksestä kokonaisuudessaan tai osittain, joka on aiheutunut jäsenvaltiolle veron huojentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän soveltamisesta; ja

f) jäsenvaltio on vahvistanut tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan kyseistä veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen;

32) ’markkina-arvolla’ tarkoitetaan sellaisten jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden, joiden osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, julkisen kaupankäynnin kohteena olevien osakkeiden kokonaisarvoa, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee vuosittain;

33) ’markkina-arvosuhteella’ jäsenvaltion markkina-arvon prosentuaalisena osuutena ilmaistua suhdetta 31 päivänä joulukuuta unionin koko markkina-arvoon 31 päivänä joulukuuta tiettynä vuonna;

34) ’tavallisella palautusjärjestelmällä’ järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksu suoritetaan yleistä kansallista lähdeverokantaa soveltaen, minkä jälkeen esitetään pyyntö 14 artiklassa säädetyn menettelyn ulkopuolisen liikaa perityn lähdeveron palauttamisesta.

35) ’sijoituspalveluyrityksellä’ direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;

36) ’yhteissijoitusyrityksellä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([14]) 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä yhteissijoitusyritystä;

37) ’unioniin sijoittautuneella vaihtoehtoisella sijoitusrahastolla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([15]) 4 artiklan 1 kohdan k alakohdassa määriteltyä unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;

38) ’unioniin sijoittautuneella vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalla’ tarkoitetaan direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan l alakohdassa määriteltyä unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohtaa sovellettaessa ’säännellyllä markkinalla’, ’monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä’ ja ’organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä’ tarkoitetaan direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa, 22 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ja 23 alakohdassa määriteltyä organisoitua kaupankäyntijärjestelmää.

3. Edellä olevan 1 kohdan 20 alakohtaa sovellettaessa lähdejäsenvaltiot voivat kansallisten sääntöjensä mukaisesti pitää talletustodistusten haltijaa rekisteröitynä omistajana kohde-etuutena olevien arvopaperien haltijan sijaan ikään kuin kyseinen haltija olisi sijoittanut suoraan kyseisiin arvopapereihin.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

II LUKU

Verotuksellista kotipaikkaa koskeva digitaalinen todistus

4 artikla

Verotuksellista kotipaikkaa koskeva digitaalinen todistus (eTRC-todistus)

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä automaattisesta menettelystä verotuksellista kotipaikkaa koskevien digitaalisten todistusten, jäljempänä ’eTRC-todistus’, myöntämiseksi luonnolliselle henkilölle tai yksikölle, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan niiden lainkäyttöalueella.

2. Jollei 4 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on myönnettävä eTRC-todistus todistuksen myöntävän viranomaisen myöntämispäivänä tiedossa olevien tietojen perusteella 14 kalenteripäivän kuluessa pyynnön esittämisestä. eTRC-todistuksen on oltava liitteen I teknisten vaatimusten mukainen, ja sen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) jos verovelvollinen on luonnollinen henkilö, etu- ja sukunimi, syntymäaika ja verotunniste tai, jos sellaista ei ole, mikä tahansa vastaava tunnistetieto, jota käytetään verotusta varten;

b) jos verovelvollinen on yksikkö, nimi, verotunniste tai, jos sellaista ei ole, mikä tahansa vastaava tunnistetieto, jota käytetään verotusta varten, ja jos saatavilla, eurooppalainen yksilöivä tunniste (EUID-tunniste), oikeushenkilötunnus (LEI) tai mikä tahansa oikeushenkilön rekisteröintinumero, joka on voimassa koko eTRC-todistuksen kattaman ajanjakson;

c) verovelvollisen osoite;

d) myöntämispäivä;

e) todistuksen kattama ajanjakso;

f) eTRC-todistuksen myöntävä veroviranomainen;

g) tapauksen mukaan yksi tai useampi kaksinkertaista verotusta koskeva sopimus, jonka nojalla verovelvollinen pyytää, että hänen verotukselliseksi kotipaikakseen katsotaan todistuksen myöntävä jäsenvaltio;

h) mahdolliset lisätiedot, jotka ovat tarpeen verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todistamiseksi siltä osin kuin eTRC-todistusta ei ole määrä käyttää liikaa perityn lähdeveron huojentamiseen unionissa.

3. eTRC-todistuksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on katettava ajanjakso, joka ei ylitä sitä kalenterivuotta tai verovuotta, jota varten se on myönnetty, todistuksen myöntävässä jäsenvaltiossa sovelletun mukaisesti; ja

b) sen on oltava voimassa kotipaikan todistamiseksi kattamansa ajan, paitsi jos eTRC-todistuksen myöntävällä jäsenvaltiolla on näyttöä siitä, että henkilön, jota eTRC-todistus koskee, verotuksellinen kotipaikka ei ole sen lainkäyttöalueella koko kyseisen kauden ajan tai osan aikaa siitä ja että kyseinen jäsenvaltio mitätöi eTRC-todistuksen joko kokonaisuudessaan tai osittain.

4. Jos verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todentamiseen tarvitaan enemmän kuin 14 kalenteripäivää, jäsenvaltion on ilmoitettava eTRC-todistusta hakevalle luonnolliselle henkilölle tai yksikölle tarvittavasta lisäajasta ja viivästyksen syistä.

5. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisen jäsenvaltion myöntämä eTRC-todistus todisteeksi verovelvollisen verotuksellisesta kotipaikasta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta todistaa, että kyseisen verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.

6. Jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla luonnollinen henkilö tai yksikkö, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan niiden lainkäyttöalueella, velvoitetaan ilmoittamaan eTRC-todistuksen myöntäville veroviranomaisille kaikista muutoksista, jotka saattavat vaikuttaa eTRC-todistuksen voimassaoloon tai sisältöön.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla velvoitetaan toimittamaan eTRC-todistus, jos luonnollista henkilöä tai yksikköä, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan jossakin jäsenvaltiossa, vaaditaan todistamaan verotuksellinen kotipaikkansa veron huojentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän tai nopean palautusjärjestelmän soveltamiseksi saadakseen huojennuksen liikaa peritystä lähdeverosta, joka on peritty osingoista,

jotka on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista, tai tapauksen mukaan koroista, jotka on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista, kun kyseisten osakkeiden tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijan kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eTRC-todistuksen myöntämiseen käytettävät vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tekniset protokollat, mukaan lukien turvallisuusstandardit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

Lähdeveron huojentamiseen sovellettavat menettelyt

1 jakso

Varmennetut arvopaperien säilyttäjät

5 artikla

Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallinen rekisteri

1. Edellä 2 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on perustettava varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallinen rekisteri.

2. Edellä 2 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa III lukua, on perustettava varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallinen rekisteri.

3. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat kansallisen rekisterin 1 tai 2 kohdan mukaisesti, on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa kyseisen kansallisen rekisterin ylläpidosta ja päivittämisestä.

4. Kansallisissa rekistereissä on oltava seuraavat tiedot varmennetuista arvopaperien säilyttäjistä:

a) varmennetun arvopaperien säilyttäjän nimi;

b) varmennetun arvopaperien säilyttäjän rekisteröintipäivä;

c) varmennetun arvopaperien säilyttäjän yhteystiedot ja mahdollinen verkkosivusto;

d) EUID-tunniste tai, jos varmennetulla arvopaperien säilyttäjällä ei ole EUID-tunnistetta, sen kotipaikkana olevan maan antama oikeushenkilötunnus (LEI) tai muu oikeushenkilöiden rekisteröintinumero.

5. Jäsenvaltioiden on tätä artiklaa ja 10–15 artiklaa sovellettaessa sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä ottaa vastatakseen 10–15 artiklassa säädetyistä velvoitteista ja vastuista sellaisen arvopaperien säilyttäjän puolesta, joka kuuluu arvopapereiden maksuketjuun ja joka ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä, jos arvopaperien säilyttäjä ja varmennettu arvopaperien säilyttäjä ovat sopineet siitä.

6. Kansalliset rekisterit on asetettava julkisesti saataville 6 artiklassa tarkoitetussa varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisessa portaalissa, jäljempänä ’portaali’, komission verkkosivuston kautta, ja niitä on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.

7. Jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa kaikista päätöksistä, jotka koskevat arvopaperien säilyttäjien rekisteröintiä tai varmennettujen arvopaperien säilyttäjien rekisteröinnin hylkäämistä tai kansallisista rekistereistään poistamista, sekä varmennetuille arvopaperien säilyttäjille määrätyistä toimenpiteistä.

8. Kaikkia 7 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia sovelletaan vastaavan jäsenvaltion asianomaiselle arvopaperien säilyttäjälle tekemästä ilmoituksesta alkaen.

9. Komissiota ei missään olosuhteissa voida saattaa vastuuseen portaalin sisällöstä tai siitä, että jäsenvaltiot eivät ole vaihtaneet keskenään tietoja arvopaperien säilyttäjien rekisteröinnistä tai rekisteröinnin hylkäämisestä tai arvopaperien säilyttäjien tai niiden kansallisista rekistereistä poistamisesta, tai jäsenvaltioiden arvopaperien säilyttäjille mahdollisesti määräämistä toimenpiteistä.

6 artikla

Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin kehittäminen ja toiminta

1. Komissio kehittää varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin, jäljempänä 'portaali', ja ylläpitää sitä joko itse tai kolmannen osapuolen kautta.

2. Jos komissio päättää kehittää tai ylläpitää portaalia kolmannen osapuolen kautta, komission on valittava kolmas osapuoli ja pantava kyseisen kolmannen osapuolen kanssa tehtävä sopimus täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([16]) mukaisesti.

3. Portaali toimii sähköisenä yhteyspisteenä, jonka kautta arvopaperien säilyttäjät voivat hakea rekisteröintiä jäsenvaltioiden kansallisiin rekistereihin. Portaalissa jäsenvaltioiden on mahdollista vaihtaa tietoja arvopaperien säilyttäjän rekisteröinnistä tai rekisteröinnin hylkäämisestä ja arvopaperien säilyttäjän kansallisesta rekisteristä poistamisesta ja arvopaperien säilyttäjille määrätyistä toimenpiteistä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 7, 8 ja 9 artiklan mukaiset tiedot toimitetaan portaaliin ja että niiden kansalliset rekisterit ovat yhteentoimivia tässä portaalissa.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan portaalin toimintaa koskevat tekniset eritelmät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Vaatimus varmennetuksi arvopaperien säilyttäjäksi rekisteröitymisestä

1. Jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä 5 artiklan mukaisesti, on vaadittava, että kaikki suuret laitokset, jotka käsittelevät sellaisiin arvopapereihin liittyviä osinkomaksuja ja tapauksen mukaan korkomaksuja, joiden liikkeeseenlaskijan kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella, sekä 3 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitetut arvopaperikeskukset, jotka ovat lähdeveroasiamiehiä kyseisten maksujen osalta, rekisteröityvät asianomaisen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin.

2. Jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä 5 artiklan mukaisesti, on pyynnöstä mahdollistettava kaikkien 8 artiklan vaatimukset täyttävien arvopaperien säilyttäjien rekisteröinti kyseiseen kansalliseen rekisteriin.

8 artikla

Rekisteröintimenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun arvopaperien säilyttäjä jättää rekisteröintiä niiden kansalliseen rekisteriin koskevan hakemuksen, kyseinen hakemus hyväksytään kolmen kuukauden kuluessa sen jättämispäivästä edellyttäen, että arvopaperien säilyttäjä esittää todisteet siitä, että se täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) sen verotuksellinen kotipaikka on jäsenvaltiossa tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueella, jota ei ole mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaa tarkistettua EU:n luetteloa koskevien neuvoston päätelmien liitteessä I eikä delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 liitteessä olevassa taulukossa I;

b) jos rekisteröintiä hakeva arvopaperien säilyttäjä on luottolaitos, sijoituspalveluyritys tai arvopaperikeskus, verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa harjoittaa säilytystoimintaa; tai jos rekisteröintiä hakeva arvopaperien säilyttäjä on arvopaperikeskus, verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa harjoittaa tällaista toimintaa; jos rekisteröintiä hakevan arvopaperien säilyttäjän verotuksellinen kotipaikka on kolmannen maan lainkäyttöalueella ja se on saanut tällaisen toimiluvan sellaisten kansallisten sääntöjen nojalla, joiden jäsenvaltio ei katso vastaavan direktiiviä 2013/36/EU tai tapauksen mukaan direktiiviä 2014/65/EU, kyseinen jäsenvaltio voi katsoa, että tämä vaatimus ei täyty;

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

c) vakuutus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([17]) sovellettavien säännösten tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueen vastaavien sääntöjen noudattamisesta, jota ei ole mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaa tarkistettua EU:n luetteloa koskevien neuvoston päätelmien liitteessä I tai delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 liitteessä olevassa taulukossa I.

2. Jäsenvaltion on sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä toimii toisen samaan ryhmään kuuluvan arvopaperien säilyttäjän puolesta ja ottaa vastatakseen 7 artiklassa säädetystä velvoitteesta ja 10–15 artiklassa säädetyistä velvoitteista ja vastuista.

3. Jos rekisteröintiä hakevan arvopaperien säilyttäjän verotuksellinen kotipaikka on sellaisella kolmannen maan lainkäyttöalueella, jolla ei sovelleta direktiiviä 2010/24/EU eikä veronkannossa avustamista koskevaa sopimusta lähdeverotulojen menetyksen takaisin perimiseen kokonaan tai osittain 18 artiklan nojalla, jäsenvaltio, jolle hakemus on toimitettu, voi vaatia riittäviä ja oikeasuhteisia takuita sen varmistamiseksi, että tällainen veron huojentamista koskeviin pyyntöihin liittyvä menetys peritään takaisin.

4. Jäsenvaltio voi hylätä rekisteröintihakemuksen, jos

a) asianomainen arvopaperien säilyttäjä on syyllistynyt yhteen tai useampaan rangaistavaan tekoon tai sääntöjenvastaisuuteen jäsenvaltion tai toisen lainkäyttöalueen kansallisten sääntöjen mukaisesti ja tällaiset rangaistavat teot tai sääntöjenvastaisuudet ovat johtaneet lähdeverotulojen menetykseen; tai

b) jäsenvaltio tai toinen lainkäyttöalue on käynnistänyt asianomaista arvopaperien säilyttäjää koskevan tutkinnan mahdollisista veropetoksista tai verotukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka voisivat johtaa lähdeverotulojen menetykseen.

Edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa lähdejäsenvaltion on otettava tällaiset rangaistavat teot tai sääntöjenvastaisuudet huomioon vain siltä osin kuin ne ovat tulleet kyseisen jäsenvaltion tietoon enintään kymmenen vuotta ennen rekisteröintihakemuksen jättämistä.

5. Arvopaperien säilyttäjien on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista 1 kohdan a–c alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen muutoksista.

6. Jos rekisteröintihakemus hylätään 4 kohdan nojalla, jäsenvaltion on varmistettava, että arvopaperien säilyttäjä voi jättää toisen rekisteröintihakemuksen, jos jäsenvaltio on todennut, että hylkäämiseen johtaneet olosuhteet on korjattu.

9 artikla

Kansallisesta rekisteristä poistaminen

1. Jäsenvaltion on poistettava kansallisesta rekisteristään 7 artiklan 2 kohdan nojalla rekisteröitynyt varmennettu arvopaperien säilyttäjä, jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä

a) pyytää tällaista poistamista; tai

b) ei enää täytä 8 artiklan vaatimuksia.

2. Jäsenvaltio voi poistaa kansallisesta rekisteristään 7 artiklan 2 kohdan nojalla rekisteröityneen varmennetun arvopaperien säilyttäjän:

a) jos rekisteröityneen varmennetun arvopaperien säilyttäjän on todettu jättäneen noudattamatta tämän direktiivin tai direktiivin (EU) 2015/849 tai verotuksellisena kotipaikkana olevan kolmannen maan vastaavien sääntöjen mukaisia velvoitteitaan; tai

b) jos rekisteröityneen varmennetun arvopaperien säilyttäjän on todettu syyllistyneen yhteen tai useampaan rangaistavaan tekoon tai sääntöjenvastaisuuteen jäsenvaltion tai toisen lainkäyttöalueen kansallisten sääntöjen mukaisesti, ja tällaiset rangaistavat teot tai sääntöjenvastaisuudet ovat johtaneet lähdeverotulojen menetykseen; tai

c) jos jäsenvaltio tai toinen lainkäyttöalue on käynnistänyt asianomaista varmennettua arvopaperien säilyttäjää koskevan tutkinnan mahdollisista veropetoksista tai verotukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka voisivat johtaa lähdeverotulojen menetykseen.

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa lähdejäsenvaltio ottaa tällaiset rangaistavat teot tai sääntöjenvastaisuudet huomioon vain siltä osin kuin ne ovat tulleet kyseisen jäsenvaltion tietoon enintään kymmenen vuotta ennen rekisteröintihakemuksen jättämistä.

3. Jäsenvaltio voi kieltää 7 artiklan 1 kohdan nojalla rekisteröityä varmennettua arvopaperien säilyttäjää pyytämästä tämän direktiivin mukaista huojennusta,

a) jos varmennetun arvopaperien säilyttäjän on todettu jättäneen noudattamatta tämän direktiivin tai direktiivin (EU) 2015/849 tai verotuksellisena kotipaikkanaan olevan kolmannen maan vastaavien sääntöjen mukaisia velvoitteitaan; tai

b) jos varmennetun arvopaperien säilyttäjän on todettu syyllistyneen yhteen tai useampaan rangaistavaan tekoon tai sääntöjenvastaisuuteen jäsenvaltion tai toisen lainkäyttöalueen kansallisten sääntöjen mukaisesti, ja tällaiset rangaistavat teot tai sääntöjenvastaisuudet ovat johtaneet lähdeverotulojen menetykseen; tai

c) jos jäsenvaltio tai toinen lainkäyttöalue on käynnistänyt asianomaista varmennettua arvopaperien säilyttäjää koskevan tutkinnan mahdollisista veropetoksista tai verotukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka voisivat johtaa lähdeverotulojen menetykseen.

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa lähdejäsenvaltion on otettava tällaiset rangaistavat teot tai sääntöjenvastaisuudet huomioon vain siltä osin kuin ne ovat tulleet kyseisen jäsenvaltion tietoon viimeistään kymmenen vuotta ennen huojennuksen pyytämistä koskevaa kieltoa.

Jos jäsenvaltio kieltää varmennetulta arvopaperien säilyttäjältä huojennuksen tämän kohdan nojalla, sen on ilman aiheetonta viivytystä saatettava kansalliseen rekisteriin sisältyvät tiedot ajan tasalle.

4. Jos jäsenvaltio poistaa arvopaperien säilyttäjän kansallisesta rekisteristä 1 tai 2 kohdan nojalla tai kieltää arvopaperien säilyttäjää pyytämästä huojennusta 3 kohdan nojalla, jäsenvaltion on varmistettava, että arvopaperien säilyttäjä rekisteröidään uudelleen tai se voi tehdä huojennusta koskevan pyynnön uudelleen, jos jäsenvaltio on todennut, että rekisteristä poistamisen tai huojennuksen kieltämisen aiheuttaneet olosuhteet on korjattu.

2 jakso

Raportointi

10 artikla

Raportointivelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen kansalliseen rekisteriinsä rekisteröityjä varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen liitteessä II olevassa A–E kohdassa tarkoitetut tiedot maksupäivää seuraavan toisen kuukauden kuluessa. Jos liiketoimen jotakin osaa koskevaa toimitusohjetta ei ole saatettu loppuun, varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on ilmoitettava, mitä osaa toimituksesta ei ole saatettu loppuun.

2. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi vaatia kansallisessa rekisterissään olevia varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen liitteessä II olevassa F kohdassa ja tapauksen mukaan G kohdassa tarkoitetut tiedot maksupäivää seuraavan toisen kuukauden kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen, että 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut varmennetut arvopaperien säilyttäjät ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselleen tämän artiklan 1 kohdassa ja tapauksen mukaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot mistä tahansa arvopapereiden maksuketjun osasta, jossa maksua käsittelevä arvopaperien säilyttäjä ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä.

4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen, että ainoastaan niiden toimivaltaisen viranomaisen nimeämä tai kansallisten sääntöjen mukaisesti nimetty lähdeveroasiamies tai asianomaiseen arvopapereiden maksuketjuun kuuluva varmennettu arvopaperien säilyttäjä raportoi toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisissä kohdissa tarkoitetut tiedot. Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on annettava nämä tiedot arvopapereiden maksuketjussa peräkkäisessä järjestyksessä sen mukaisesti, mikä asema kyseisillä varmennetuilla arvopaperien säilyttäjillä on siinä arvopapereiden maksuketjussa, johon ne kuuluvat, niin, että tiedot lopulta päätyvät lähdeveroasiamiehelle tai asianomaiselle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle.

5. Edellä 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa III lukua ja ylläpitää 5 artiklan mukaisesti perustettua kansallista rekisteriä, eivät saa vaatia tietojen raportointia liitteessä II olevan E kohdan nojalla.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja viestintäkanavia koskevat vaatimukset liitteessä II tarkoitettujen tietojen raportointia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden kansallisessa rekisterissä olevat varmennetut arvopaperien säilyttäjät säilyttävät raportoitujen tietojen tausta-asiakirjat kymmenen vuoden ajan ja tarjoavat pääsyn mahdollisiin muihin tietoihin, joita tarvitaan lähdeverosääntöjen asianmukaista soveltamista varten, ja niiden on vaadittava, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät poistavat tai anonymisoivat kaikki tällaisiin asiakirjoihin sisältyvät henkilötiedot heti tarkastuksen päätyttyä ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua raportoinnista.

3 jakso

Huojennusjärjestelmät

11 artikla

Veron huojentamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta koskeva pyyntö

1. Lähdejäsenvaltioiden on vaadittava varmennettua arvopaperien säilyttäjää, joka ylläpitää lähdejäsenvaltiossa kotipaikkaansa pitävän henkilön jakamaa osinkoa tai maksamaa korkoa saavan rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, pyytämään kyseisen rekisteröidyn omistajan puolesta tapauksen mukaan 13 artiklan mukaista huojennusta tai 14 artiklan mukaista palautusta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rekisteröity omistaja on valtuuttanut varmennetun arvopaperien säilyttäjän pyytämään huojennusta sen puolesta; ja

b) varmennettu arvopaperien säilyttäjä on tarkastanut ja vahvistanut rekisteröidyn omistajan oikeuden huojennukseen tapauksen mukaan 12 tai 15 artiklan mukaisesti.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat evätä 13 ja 14 artiklassa säädettyjen järjestelmien mukaista huojennusta tai palautusta koskevat pyynnöt kokonaisuudessaan tai osittain, jos jokin seuraavista olosuhteista toteutuu:

a) osinko on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevasta osakkeesta, jonka rekisteröity omistaja on hankkinut liiketoimessa, joka on toteutettu osingon irtoamispäivää edeltäneiden viiden päivän aikana;

b) osinko, jonka osalta huojennusta pyydetään, maksetaan arvopaperille, joka on kohde-etuutena rahoitusjärjestelyssä, jota ei ole toimitettu, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty ennen osingon irtoamispäivää;

c) vähintään yksi arvopapereiden maksuketjun säilyttäjistä ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä, eikä yksikään varmennettu arvopaperien säilyttäjä ole toiminut kyseisen arvopaperien säilyttäjän asemassa sovellettaessa 10 artiklaa 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

d) vaaditaan vapautusta lähdeverosta;

e) vaaditaan alennettua lähdeverokantaa, joka ei perustu kaksinkertaista verotusta koskeviin sopimuksiin;

f) bruttomääräinen osingonmaksu on vähintään 100 000 euroa rekisteröityä omistajaa ja maksupäivää kohden.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohtaa sovellettaessa osingonmaksun määrä vahvistetaan sen perusteella, mikä on brutto-osingon määrä yhteissijoitusyrityksessä pääomaosuuden omistavaa sijoittajaa kohden, kun kyseinen taustalla oleva sijoittaja on oikeutettu soveltuvin osin 15 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaiseen huojennukseen.

3. Edellä olevaa 2 kohdan f alakohtaa ei sovelleta, jos jommallakummalla seuraavista on oikeus liikaa perityn lähdeveron huojennukseen:

a) jäsenvaltion lakisääteinen eläkejärjestelmä tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos, joka on rekisteröity tai hyväksytty jossakin jäsenvaltiossa direktiivin (EU) 2016/2341 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti; tai

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, joka on direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu yhteissijoitusyritys, unioniin sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto tai unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja.

4. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan kaikkiin järjestelyihin, joissa osingonmaksu jaetaan tai jokin muu kuin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteissijoitusyritys on perustettu ainoana tarkoituksenaan pitää osingonmaksu 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua määrää alhaisempana.

5. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä ylläpitävä arvopaperien säilyttäjä ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä, jäsenvaltioiden on sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä pyytää tapauksen mukaan 13 artiklan mukaista huojennusta tai 14 artiklan mukaista palautusta, jollei 5 artiklan 5 kohdasta ja 10 artiklasta muuta johdu.

6. Edellä mainitut 13 ja 14 artiklan nojalla tapauksen mukaan sovellettavat huojennus- tai palautusjärjestelmät eivät vähennä jäsenvaltioiden kansallisten sääntöjensä mukaisia valtuuksia valvoa sellaista verotettavaa tuloa, johon tällaisia huojennuksia tai palautuksia on sovellettu, eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioiden verotusoikeuksiin.

7. Jos jäsenvaltiolla on ennen tämän direktiivin voimaantuloa käytössään veron huojentamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta koskeva järjestelmä tai näiden yhdistelmä ja jos kyseinen jäsenvaltio soveltaa III lukua 2 artiklan nojalla, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että kyseinen järjestelmä on III luvun mukainen tämän direktiivin kattamien huojennus- ja palautuspyyntöjen osalta, eli sellaisten huojennusten tai palautusten osalta jotka liittyvät julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista saataviin osinkoihin ja, jos jäsenvaltio päättää sisällyttää mukaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista rajoitetusti verovelvollisille maksettavat korot, myös tällaisiin korkoihin. Jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa ja soveltaa olemassa olevaa kansallista veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää tämän artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa tehdään tarkistuksia, joiden tarkoituksena on

a) varmistaa kansallisten ja rajatylittävien tilanteiden yhdenvertainen kohtelu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen IV osaston 2 ja 4 luvun noudattamiseksi; tai

b) soveltaa alennettuja lähdeverokantoja neuvoston direktiivien 2003/49/EY ([18]) tai 2011/96/EU ([19]) mukaisesti.

12 artikla

Rekisteröidyn omistajan kelpoisuutta koskeva huolellisuusvelvoite

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä, joka pyytää tapauksen mukaan 13 artiklan mukaista huojennusta tai 14 artiklan mukaista palautusta rekisteröidyn omistajan puolesta, saa rekisteröidyltä omistajalta vakuutuksen siitä, että rekisteröity omistaja

a) on oikeutettu lähdeveron huojennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, mukaan lukien oikeusperusta ja sovellettava lähdeverokanta; ja

b) on tosiasiallinen edunsaaja, jos lähdejäsenvaltio sitä vaatii, osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti; ja

c) on mukana tai ei ole mukana kohde-etuutena olevaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevaan osakkeeseen liittyvässä rahoitusjärjestelyssä, jota ei ole toimitettu, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä; ja

d) sitoutuu ilmoittamaan ilman aiheetonta viivytystä varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle kaikista olosuhteissaan tapahtuneista muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka pyytävät tapauksen mukaan 13 artiklan mukaista huojennusta tai 14 artiklan mukaista palautusta rekisteröidyn omistajan puolesta, tarkistavat käytettävissään olevien tietojen perusteella:

([18]) Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (EUVL L 157, 26.6.2003, s. 49).

([19]) Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8).

a) rekisteröidyn omistajan eTRC-todistus tai lähdejäsenvaltion asianmukaiseksi katsoma todiste verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa;

b) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, lähdejäsenvaltion asianmukaisiksi katsomat asiakirjat tapauksissa, joissa rekisteröity omistaja on yksikkö, jolle ei voida myöntää eTRC-todistusta tai joka ei voi saada todistusta verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa, koska yksikköä ei oteta verotuksellisesti huomioon ja sen tuloa tai osaa siitä verotetaan niiden henkilöiden tasolla, joilla on omistusosuus kyseisessä yksikössä, mutta kyseisellä yksiköllä on oikeus lähdeveron huojennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti;

c) rekisteröidyn omistajan tämän artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus ja rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka, jotka perustuvat niihin tietoihin, jotka varmennettu arvopaperien säilyttäjä on hankkinut tai on velvollinen hankkimaan ja joita ovat muun muassa muita verotustarkoituksia varten tai varmennettuun arvopaperien säilyttäjään direktiivin (EU) 2015/849 nojalla sovellettavien rahanpesun torjuntaa koskevien vaatimusten perusteella kerätyt tiedot tai kolmansissa maissa vaaditut vertailukelpoiset tiedot;

d) rekisteröidyn omistajan oikeus tiettyyn alennettuun lähdeverokantaan lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti tai lähdejäsenvaltion ja sen lainkäyttöalueen välisen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, joilla rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;

e) osingonmaksun tapauksessa sellaisen rahoitusjärjestelyn mahdollinen olemassaolo, jota ei ole toimitettu, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä;

f) osingonmaksun tapauksessa tieto siitä, onko rekisteröity omistaja hankkinut kohde-etuutena olevan osakkeen liiketoimessa, joka on toteutettu osingon irtoamispäivää edeltäneiden viiden päivän aikana.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa lähdejäsenvaltio voi katsoa asianmukaiseksi todisteeksi verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa sellaisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen, jonka sisältö vastaa 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä sisältöä ja joka täyttää liitteessä I olevan 1 kohdan tekniset vaatimukset;

3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä hankkii 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja suorittaa 2 kohdan a–d alakohdassa säädetyt tarkastukset vuosittain, paitsi jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä tietää tai sen pitäisi tietää, että olosuhteet ovat muuttuneet tai että tarkastettava ilmoitus tai tiedot ovat virheellisiä tai epäluotettavia.

4. Jäsenvaltioiden on 5 artiklan 5 kohdassa säädetyssä tapauksessa sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä käyttää rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä ylläpitävän arvopaperien säilyttäjän keräämiä asiakirjoja ja tämän artiklan mukaisesti tarkastamia tietoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä, että nämä velvoitteet ovat edelleen varmennetun arvopaperien säilyttäjän vastuulla.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka pyytävät tapauksen mukaan 13 artiklan mukaista huojennusta tai 14 artiklan mukaista palautusta, säilyttävät kaikki tausta-asiakirjat ja tarjoavat niihin pääsyn 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettua ilmoitusta koskevien sähköisten lomakkeiden vakiomallit, mukaan lukien kielijärjestelyt. Tällaisten mallien on sisällettävä tämän artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdassa säädetyt tiedot, ja jäsenvaltioiden on voitava pyytää niiden avulla asiaa koskevia lisätietoja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Veron huojentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä

Jäsenvaltiot voivat perustaa järjestelmän, jonka avulla varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka ylläpitävät rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, voivat pyytää veron huojentamista tulon lähteellä rekisteröidyn omistajan puolesta 11 artiklan mukaisesti toimittamalla lähdeveroasiamiehelle seuraavat tiedot:

a) rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka tai tapauksen mukaan 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot; ja

b) lähdeverokanta, jota sovelletaan maksuun kansallisten sääntöjen tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti.

14 artikla

Nopea palautusjärjestelmä

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa järjestelmän, jonka avulla varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka ylläpitävät rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, voivat pyytää liikaa perityn lähdeveron nopeaa palauttamista rekisteröidyn omistajan puolesta 11 artiklan mukaisesti, jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan osingon tai koron maksupäivän kuukautta seuraavan toisen kuukauden kuluessa.

2. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tehty palautuspyyntö 60 kalenteripäivän kuluessa nopealle palautukselle vahvistetun hakuajan päättymisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on sovellettava tällaisen palautuksen määrään korkoa 16 artiklan mukaisesti kultakin 60. päivän jälkeiseltä viivästyspäivältä.

3. Nopeaa palautusta pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle seuraavat tiedot:

a) liitteessä II olevassa B kohdassa tarkoitetun rekisteröidyn omistajan tunnistetiedot;

b) tapauksen mukaan liitteessä II olevissa D ja G kohdassa tarkoitetun osinko- tai korkomaksun tunnistetiedot;

c) sovellettavan lähdeverokannan oikeusperusta ja palautettavan liikaa perityn lähdeveron kokonaismäärä;

d) rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka ja eTRC-todistuksen tarkastuskoodi tai tapauksen mukaan 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot;

e) edellä olevan 12 artiklan mukaisesti annettu rekisteröidyn omistajan ilmoitus.

4. Jäsenvaltiot voivat hylätä tämän artiklan nojalla tehdyn palautuspyynnön seuraavissa tapauksissa:

a) tämän artiklan 1 tai 3 kohdassa taikka 11 tai 12 artiklassa säädetyt vaatimukset eivät täyty;

b) liitteessä II tarkoitettuja tietoja, joita tarvitaan asianomaisen arvopapereiden maksuketjun rekonstruoimiseksi, ei ole toimitettu kokonaisuudessaan ja virheettömästi tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan päättyessä;

c) jäsenvaltio käynnistää riskinarviointikriteerien perusteella palautuspyyntöä koskevan tarkastusmenettelyn tai verotarkastuksen kansallisten sääntöjensä mukaisesti.

5. Palautuspyynnön hylkääminen 4 kohdan nojalla ei estä viivästyskoron soveltamista 2 kohdan mukaisesti, jos palautus lopulta myönnetään eikä 4 kohdan a tai b alakohdassa säädettyjä olosuhteita ole olemassa.

6. Edellä 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetusta hylkäämisestä on ilmoitettava palautusta pyytäneelle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle, eikä se estä kansallisten sääntöjen mukaisesti perustetun tavallisen palautusjärjestelmän mukaista palautushakemusta.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tämän artiklan mukaisten pyyntöjen toimittamisessa käytettäviä viestintäkanavia koskevat vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Epäsuoria sijoituksia koskevat erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että osinkoa tai korkoa saavan rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä ylläpitävä varmennettu arvopaperien säilyttäjä pyytää kyseisen rekisteröidyn omistajan puolesta tapauksen mukaan 13 artiklan mukaista lähdeveron huojennusta tai 14 artiklan mukaista palautusta edellyttäen, että tämän artiklan 2–5 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa rekisteröidyn omistajan on oltava

a) yhteissijoitusyritys, joka pitää hallussaan arvopapereita sellaisten sijoittajien lukuun, joilla on oikeus lähdeveron huojennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti; tai

b) sellaisen yhteissijoitusyrityksen rahaston sääntöjen, perustamisasiakirjojen tai tarjousesitteen mukaisesti nimetty oikeushenkilö, joka pitää hallussaan sijoitustilillä osinkoja tai korkoa tuottavia arvopapereita ja jonka pitämän sisäisen kirjanpidon ansiosta kyseiset arvopaperit on mahdollista kohdentaa yksilöllisesti tapauksen mukaan kyseiselle yhteissijoitusyritykselle tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajille, jos yhteissijoitusyrityksellä tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajilla on oikeus lähdeveron huojennukseen kyseisen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa huojennusta pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on saatava

a) jokaiselta lähdeveron huojennukseen oikeutetulta yhteissijoitusyritykseltä tai tapauksen mukaan jokaiselta tällaiseen alennukseen oikeutetulta yhteissijoitusyrityksen sijoittajalta, jonka arvopapereita on rekisteröidyn omistajan hallussa, ilmoitus siitä, että

   i) ne ovat oikeutettuja lähdeveron huojennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, mukaan lukien oikeusperusta ja sovellettava lähdeverokanta; ja

   ii) ne ovat tosiasiallisia edunsaajia, jos lähdejäsenvaltio sitä vaatii, osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti; ja

   iii) ne ovat antaneet luvan pyytää niiden puolesta huojennusta tämän artiklan mukaisesti; ja

   iv) jos huojennus myönnetään, ne luopuvat oikeudestaan pyytää itsenäisesti huojennusta lähtöjäsenvaltiolta tämän direktiivin tai jäsenvaltioiden kansallisten sääntöjen mukaisten järjestelmien nojalla;

b) edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta rekisteröidyltä omistajalta ilmoitus maksettuun osinkoon tai korkoon sovellettavista lähdeverokannoista;

c) tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulta rekisteröidyltä omistajalta ilmoitus siitä yhteissijoitusyrityksestä, jonka lukuun osingon tai koron perustana olevia arvopapereita pidetään hallussa, sen sisäisen kirjanpidon mukaisesti, sekä maksettuun osinkoon tai korkoihin sovellettavista lähdeverokannoista;

d) rekisteröidyltä omistajalta ilmoitus 12 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

4. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa veron huojentamista tulon lähteellä 13 artiklan nojalla pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toimitettava lähdeveroasiamiehelle:

a) 13 artiklassa tarkoitettujen tietojen sijaan tapauksen mukaan tämän artiklan 3 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetut tiedot; sekä yhteissijoitusyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajien osalta tieto verotuksellisesta kotipaikasta tai tapauksen mukaan 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot; ja

b) jos yhteissijoitusyrityksen sijoittajilla on oikeus huojennukseen, kullekin yhteissijoitusyrityksen huojennukseen oikeutetulle sijoittajalle kuuluvien osinkojen tai korkojen määrä 15 artiklan 2 kohdan nojalla.

5. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa nopeaa palautusta 14 artiklan nojalla pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toimitettava lähdejäsenvaltiolle 14 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen tietojen sijaan tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä tieto yhteissijoitusyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajien verotuksellisesta kotipaikasta, mukaan lukien tapauksen mukaan eTRC-todistuksen tarkastuskoodi tai 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot. Jos yhteissijoitusyrityksen sijoittajilla on oikeus huojennukseen, varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on lisäksi toimitettava kullekin sijoittajalle, jolla on oikeus palautukseen, kuuluvien osinkojen tai korkojen määrä tapauksen mukaan 15 artiklan 2 kohdan nojalla.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka pyytävät tämän artiklan nojalla huojennusta, tarkistavat käytettävissä olevien tietojen perusteella, että

a) edellä 12 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetut asiakirjat tapauksen mukaan kustakin yhteissijoitusyrityksestä tai kustakin yhteissijoitusyrityksen sijoittajasta, jolla on oikeus huojennukseen tai palautukseen;

b) yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan yhteissijoitusyrityksen sijoittajien oikeus tiettyyn vapautukseen tai alennettuun lähdeverokantaan lähdejäsenvaltion kansallisten sääntöjen tai lähdejäsenvaltion ja verotuksellisena kotipaikkana toimivan lainkäyttöalueen välisen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, tapauksen mukaan;

c) osingonmaksun tapauksessa sellaisen rahoitusjärjestelyn mahdollinen olemassaolo, jota ei ole toimitettu, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä.

7. Edellä olevia 12 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos huojennusta tai palautusta pyydetään tämän artiklan nojalla.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tämän artiklan 5 kohdan mukaisten pyyntöjen toimittamisessa käytettäviä viestintäkanavia koskevat vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

16 artikla

Viivästyskorot

Jäsenvaltioiden, joiden kansallisissa säännöissä on tällaisia säännöksiä, on 14 artiklan 2 kohdan mukaan sovellettava korkoa, joka on yhtä suuri kuin korko tai vastaava maksu, jota jäsenvaltio soveltaa tapauksen mukaan osinkojen tai korkojen verotukseen liittyvien lähdeveron palautusten viivästyneisiin maksuihin.

17 artikla

Tavallinen palautusjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on tavallinen palautusjärjestelmä, jota sovelletaan, jos tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat veron huojentamista koskevat pyynnöt jätetään tapauksen mukaan 13 artiklan mukaisen veron huojentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän ja 14 artiklan mukaisen nopean palautusjärjestelmän ulkopuolelle.

2. Jos 13 artiklaa tai tapauksen mukaan 14 artiklaa ei sovelleta osinkoihin sen vuoksi, että tämän direktiivin edellytykset eivät täyty, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla velvoitetaan palautukseen oikeutetut tai heidän valtuutetut edustajansa, jotka pyytävät tällaisista osingoista perittävän liikaa perityn lähdeveron palauttamista, toimittamaan vähintään liitteessä II olevassa E kohdan mukaisesti vaaditut tiedot, paitsi jos nämä tiedot on jo toimitettu 10 artiklan nojalla.

18 artikla

Vastuu

Jäsenvaltioiden on toteutettava kansallisten sääntöjensä mukaisesti asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä, joka laiminlyö joko kokonaisuudessaan tai osittain 10, 11, 12, 13, 14 tai 15 artiklan mukaiset velvoitteensa, voidaan saattaa vastuuseen lähdeverotulojen menetyksestä kokonaisuudessaan tai osittain.

IV LUKU

Seuraamukset ja loppusäännökset

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

20 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisut

1. Viimeistään vuodesta 2026 alkaen arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee vuosittain ja 120 työpäivän kuluessa kunkin vuoden alusta ja kunkin jäsenvaltion markkina-arvon ja markkina-arvosuhteen ainakin edelliseltä vuodelta. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi menetelmistä, joilla lasketaan 3 artiklan 1 kohdan 32 alakohdassa määritelty markkina-arvo ja 33 alakohdassa määritelty markkina-arvosuhde. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2025.

2. Siirretään komissiolle valta antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

22 artikla

Arviointi

1. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2032 mennessä seuraavien vaikutusta tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen:

a) tämän direktiivin 10 artiklassa tarkoitetut raportointimekanismit; ja

b) niiden jäsenvaltioiden, jotka täyttävät 2 artiklan 3 kohdan edellytykset, mahdollisuus olla soveltamatta III lukua.

Komissio toimittaa samassa määräajassa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Komissio tarkastelee ja arvioi 31 päivään joulukuuta 2034 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi tämän direktiivin toimintaa sekä mahdollista tarvetta muuttaa yksittäisiä säännöksiä, ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 4 kohdassa tarkoitetut merkitykselliset vuosittaiset tilastotiedot tämän direktiivin arviointia varten, jotta lähdeveron huojennusmenettelyjä saataisiin parannettua kaksinkertaisen verotuksen vähentämiseksi ja veronkierron torjumiseksi.

4. Komissio laatii 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luettelon vuosittaisista tilastotiedoista, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin arviointia varten, sekä vahvistaa kyseisten tietojen toimittamismuodon ja -ehdot.

5. Komissio pitää sille tämän direktiivin mukaisesti toimitetut tiedot luottamuksellisina unionin toimielimiin sovellettavien säännösten mukaisesti.

6. Jäsenvaltion komissiolle 3 kohdan mukaisesti toimittamia tietoja sekä kaikkia komission tällaisia tietoja käyttäen laatimia kertomuksia tai asiakirjoja voidaan lähettää muille jäsenvaltioille. Kaikkia tällaisia lähetettyjä tietoja koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin on sovellettava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaista suojaa samankaltaisille tiedoille.

23 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin moitteetonta soveltamista varten rajoitettava asetuksen (EU) 2016/679 13–19 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisalaa siinä määrin kuin se on tarpeen mainitun asetuksen 23 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen etujen turvaamiseksi ja siltä osin kuin tällaiset velvollisuudet tai tällaisten oikeuksien käyttö voivat vaarantaa kyseiset edut.

2. Kun varmennetut arvopaperien säilyttäjät ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät henkilötietoja, niitä on pidettävä asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettuina rekisterinpitäjinä niiden tämän direktiivin mukaisten toimien yhteydessä.

3. Tämän direktiivin mukaisesti käsiteltyjä tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, ei pidä säilyttää pidempään kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja joka tapauksessa kunkin rekisterinpitäjän vanhentumisaikoja koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

24 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltion, joka perustaa kansallisen rekisterin ja pitää sitä yllä 5 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava komissiolle kyseistä kansallista rekisteriä koskevien sääntöjen mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja saattaa ne tarvittaessa ajan tasalle.

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2030.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät 2 artiklan 3 kohdan edellytykset ajankohtana, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja jotka päättävät olla soveltamatta III lukua, on ilmoitettava asiasta komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä mahdollisista myöhemmistä muutoksista, jotka koskevat niiden kansallista veron huojentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää 3 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa lueteltujen edellytysten osalta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava III luvun noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 2 artiklan 3 kohdassa vahvistetun mukaisesti tai viiden vuoden kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen neljännen kerran peräkkäin 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti suorittamasta tietojen julkaisusta ja osoitettava, että kyseisen jäsenvaltion markkina-arvosuhde on saavuttanut tai ylittänyt 2 artiklassa säädetyn kynnysarvon.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2024.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

VARGA M.

LIITE I

DIREKTIIVIN 4 ARTIKLASSA TARKOITETTU VEROTUKSELLISTA KOTIPAIKKAA KOSKEVA DIGITAALINEN TODISTUS

Tekniset vaatimukset

1. Verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen, jäljempänä 'eTRC-todistus', on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   — se on annettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 ([1]) mukaisella sähköisellä leimalla varustettuna;

   — se on oltava mahdollista esittää sekä ihmisten että koneiden luettavissa olevana PDF-asiakirjana tai muussa vastaavassa muodossa, jota voidaan käyttää automatisoiduissa järjestelmissä;

   — sen on oltava tulostettavissa;

   — sen on sisällettävä avoin tekstikenttä, johon voidaan sisällyttää 4 artiklan 2 kohdan h alakohdan mukaiset tiedot.

2. Jos oikeudelliset ja tekniset vaatimukset täyttyvät unionissa, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön asetuksen (EU) N:o 910/2014, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2024/1183 ([2]), 1 jaksossa tarkoitettuun eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakkoon perustuvan todentamisprosessin.

Komitea tukee komissiota siinä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen. Komitea voi lisäksi antaa teknistä tukea, joka liittyy verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen teknisen perustan mahdollisiin muutoksiin tai uuteen tekniseen kehitykseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1183, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 muuttamisesta eurooppalaisen digitaalisen identiteetin kehyksen vahvistamisen osalta (EUVL L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

LIITE II

DIREKTIIVIN 10 JA 17 ARTIKLASSA TARKOITETTU RAPORTOINTI

Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on annettava seuraavat tiedot vastaavassa XML-muodossa:

Tietojen tyyppi	Täsmennys
A. **Tiedot henkilöstä, joka antaa tiedot**	
Varmennetun arvopaperien säilyttäjän tai tapauksen mukaan lähdeveroasiamiehen nimi	
Eurooppalainen yksilöllinen tunniste (EUID-tunniste), oikeushenkilötunnus (LEI) tai vaihtoehtoinen tunnus	
Virallinen osoite	
Muut asiaankuuluvat tiedot	Lähdejäsenvaltion antama verotunniste (TIN), jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama TIN, TIN-tunnisteen myöntänyt lainkäyttöalue tai myöntäneet lainkäyttöalueet Sähköpostiosoite ja puhelinnumero
Ilmoitus siitä, annetaanko tiedot 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti	Tiedot arvopaperien säilyttäjästä, joka ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä (nimi ja EUID-tunniste, LEI tai vaihtoehtoinen tunnus)
B. **Tiedot osingon tai koron saajasta**	
Arvopaperien säilyttäjän tai osingon tai koron saavan lopullisen sijoittajan tunnistetiedot Sovellettaessa 10 artiklan 4 kohdan mukaista raportointivaihtoehtoa lähdeveroasiamiehen tai nimetyn varmennetun arvopaperien säilyttäjän on raportoitava tiedot osingon tai koron saavasta lopullisesta sijoittajasta.	
Luonnollinen henkilö	Nimi, lähdejäsenvaltion antama verotunniste (TIN-tunniste), jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama TIN, TIN-tunnisteen myöntänyt lainkäyttöalue tai myöntäneet lainkäyttöalueet, syntymäaika, osoite
Yksikkö	Nimi, lähdejäsenvaltion antama TIN, jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama TIN, TIN-tunnisteen myöntänyt lainkäyttöalue tai myöntäneet lainkäyttöalueet, osoite ja tapauksen mukaan LEI tai EUID-tunniste Jos tunnistetta ei ole, oikeudellinen muoto ja perustamispäivä
Tiedot verotuksellisesta kotipaikasta (täytetään, kun A kohdassa mainittu henkilö on rekisteröidyn omistajan varmennettu arvopaperien säilyttäjä)	eTRC-todistuksen tarkastuskoodi tai tapauksen mukaan 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot
	Verotuksellisen kotipaikan sijaintimaan nimi

Tietojen tyyppi	Täsmennys
Sijoitustilin numero	Sen tilin numero, jolla maksun saavan arvopaperien säilyttäjän / sijoittajan arvopapereita säilytetään
Tilityyppi	Asetuksen (EU) N:o 909/2014 38 artiklan mukainen tilityyppi sekä muut tilit: A – Oma tili (jota ylläpitää alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuoli) B – Kolmannen osapuolen yleistili (jota ylläpitää alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuoli asiakkaiden lukuun) C – Kolmannen osapuolen henkilötili (jota ylläpitää alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuoli asiakkaan puolesta) D – Kolmannen osapuolen yleistilin yksityiskohtainen rekisteritili (asiakkaan arvopaperit, jotka sisältyvät alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuolen ylläpitämään kolmannen osapuolen yleistiliin) E – Kolmannen osapuolen globaali tili, muu kuin B F – Arvopaperien haltijan henkilötili, muu kuin D tai C G – Muu tilityyppi

C. **Tiedot osingon tai koron maksajasta**

Sen arvopaperien säilyttäjän tunnistetiedot, jolta tietojen raportoija saa osingon tai koron Sovellettaessa 10 artiklan 4 kohdan mukaista raportointivaihtoehtoa: C osa sisältää tiedot kustakin varmennetusta arvopaperien säilyttäjästä, joka on osa arvopaperien maksuketjua. Nämä tiedot liittyvät arvopaperien säilyttäjien peräkkäiseen maksuketjuun.	
Oikeushenkilö	Nimi, LEI, lähdejäsenvaltion antama verotunniste (TIN-tunniste), jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama TIN, myöntävän lainkäyttöalueen tai myöntävien lainkäyttöalueiden TIN-tunniste(et), tapauksen mukaan EUID-tunniste.
Sijoitustilin numero	Sen tilin numero, jolla maksun välittänyt arvopaperien säilyttäjä säilytti arvopapereita
Tilityyppi	Asetuksen (EU) N:o 909/2014 38 artiklan mukainen tilityyppi sekä muut tilit: A – Oma tili (jota ylläpitää alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuoli) B – Kolmannen osapuolen yleistili (jota ylläpitää alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuoli asiakkaiden lukuun)

Tietojen tyyppi	Täsmennys
	C – Kolmannen osapuolen henkilötili (jota ylläpitää alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuoli asiakkaan puolesta) D – Kolmannen osapuolen yleistilin yksityiskohtainen rekisteritili (asiakkaan arvopaperit, jotka sisältyvät alkuperäisen arvo-osuusjärjestelmän arvopaperikeskuksen osapuolen ylläpitämään kolmannen osapuolen yleistiliin) E – Kolmannen osapuolen globaali tili, muu kuin B F – Arvopaperien haltijan henkilötili, muu kuin D tai C G – Muu tilityyppi

D. **Tiedot osingosta tai koronmaksusta**

Liikkeeseenlaskija	Nimi, verotunniste tai, jos sellaista ei ole, LEI tai EUID-tunniste, virallinen osoite
Arvopaperikeskus	Alkuperäistä arvopaperirekisteriä ylläpitävän arvopaperikeskuksen tunnistetiedot
ISIN-koodi (International Securities Identification Number)	Arvopaperin tunnistetiedot
Arvopaperin tyyppi	Osaketyyppi, talletustodistuksen kohde-etuus, joukkovelkakirjalaina
Maksun saamiseen oikeuttavien arvopaperien lukumäärä	Toimitettujen arvopaperien lukumäärä
	Toimittamattomien arvopaperien lukumäärä
Maksutyyppi	Raha Osakkeet (ilmoitetaan, ovatko ne peräisin ilmaisosakkeista, ja ISIN-koodi)
COAF (virallinen yhtiötapahtumatunnus) tai, jos sitä ei ole saatavilla, yksityiskohtaiset tiedot osingon/koron jaosta	Tapahtuman (osingon/koron jaon) tunnistetiedot
Asianomaiset päivämäärät	Osingon irtoamispäivä, täsmäytyspäivä, maksupäivä
Saadun/saatavan osingon tai koron määrä ja valuutta	Bruttomäärä, nettomäärä
Lähdeveroa koskevat tiedot	Sovellettu tai sovellettava lähdeverokanta, pidätetty määrä, mahdollisesti sovellettavan lisämaksun määrä ja taso
	Sovellettavan lähdeverokannan oikeusperusta (täytetään, kun A kohdassa mainittu henkilö on rekisteröidyn omistajan varmennettu arvopaperien säilyttäjä)
Rahatilin IBAN-numero	Sen tilin IBAN-numero, jolle maksu on siirretty

Tietojen tyyppi	Täsmennys
E. **Tiedot sellaisista väärinkäytösten vastaisista toimenpiteistä, jotka huojennusta tai palautusta pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toteutettava**	
Kohde-etuutena olevien julkisen kaupankäynnin kohteena olevien osakkeiden säilytysaika	Kaksi laatikkoa: 1) kohde-etuutena olevat osakkeet, jotka on hankittu vähintään viisi päivää ennen osingon irtoamispäivää – osakkeiden lukumäärä 2) kohde-etuutena olevat osakkeet, jotka on hankittu osingon irtoamispäivää edeltäneiden viiden päivän aikana – osakkeiden lukumäärä (First In First Out (FIFO) -menetelmää käytetään tavallisissa kaupankäyntipositioissa)
Rahoitusjärjestelyä koskevat tiedot	Ilmoitetaan todisteet kohde-etuutena oleviin julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin osakkeisiin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole toimitettu, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä
	Rahoitusjärjestelyyn liittyvät kohde-etuutena olevat osakkeet – osakkeiden lukumäärä
	Kohde-etuutena olevat osakkeet, jotka eivät liity rahoitusjärjestelyyn – osakkeiden lukumäärä
F. **Liiketoimia koskevat tiedot, joita lähdejäsenvaltio voi pyytää 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti**	
Tiedot kohde-etuutena olevia arvopapereita koskevista liiketoimista tietojen kirjaamispäivää edeltävän yhden vuoden ja sen jälkeisten 45 päivän ajalta.	Kaupantekopäivät
	Sopimuksen mukaiset tai sovitut toimituspäivät
	Toteutuneet toimituspäivät
	Kaupankäynnin kohteena olevien arvopaperien lukumäärä
	Tapahtuman tyyppi: osto, myynti, lainaus, siirto, muu
G. **Talletustodistuksia koskevat tiedot, joita lähdejäsenvaltio voi pyytää 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti**	
Kun kyseessä on talletustodistuksesta tehtävä osingonmaksu	Talletustodistusten ja kohde-etuutena olevien osakkeiden nimi, kansainvälinen arvopaperitunniste (esim. ISIN-koodi)
	Sen pankin nimi, johon ja kohde-etuutena olevat osakkeet on talletettu

Tietojen tyyppi	Täsmennys
	Talletustodistusten ja kohde-etuutena olevien osakkeiden välinen suhde
	Rekisteröidyn omistajan hallussa olevien osinkoon oikeuttavien talletustodistusten lukumäärä
	Talletustodistuksesta saatavan osingon maksupäivä
	Liikkeeseen laskettujen talletustodistusten kokonaismäärä kirjaamispäivänä
	Kaikkien liikkeeseen laskettujen talletustodistusten kohde-etuutena olevien osakkeiden kokonaismäärä kirjaamispäivänä